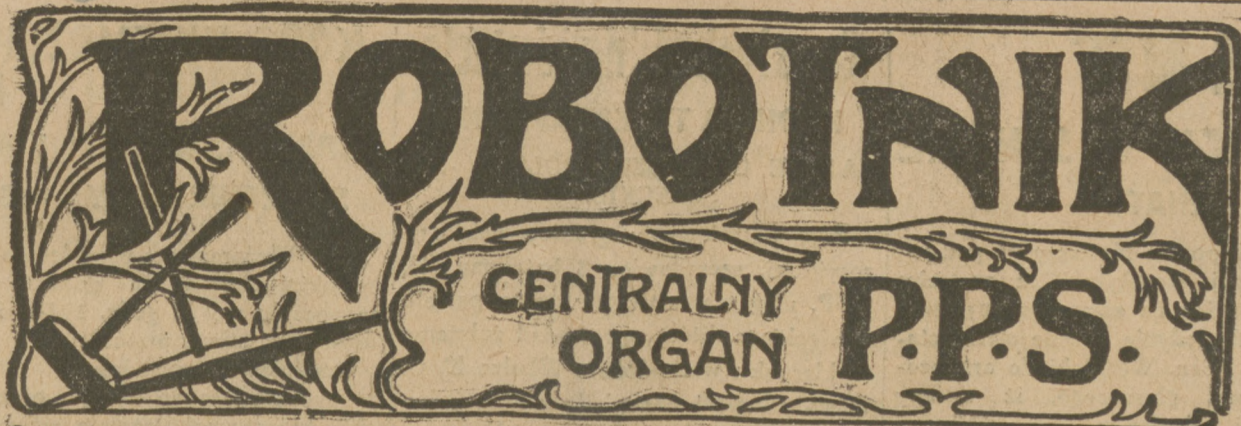

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOŚCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.
Opłata pocztowa uliszczona ry-
czaniem.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 176-70.
Administracja — tel. 120-13.
Drukarnia — tel. 173-43.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

NUMER POJEDYNCZY
20 GROSZY.

ZNIEŚ SĄDY DORAŻNE

Przy zupełnym milczeniu społeczeństwa, kół prawniczych, Sejmu, sądownictwa, przedłożono jeszcze na okres półrocza trwanie sądów dorażnych. W ten sposób ustawa wyjątkowa przekształca się w stały instytut prawny, aczkolwiek sama ustawa „w przedmiocie” sądów dorażnych, wydana 30 czerwca 1919 r., orzeka, iż „sądy dorażne wprowadzone będą na okres czasu, nie przenoszący miesięcy sześciu, gdy przestępstwa szerzyć się będą w sposób szczególnie niebezpieczny dla ładu i bezpieczeństwa publicznego”. Gdy ustawę tę wprowadzono, organizacja władz sądowo - śledczych posiadała liczne braki, zaś bandytyzm, zabójstwa funkcjonariuszów publicznych szerzyły się istotnie w sposób niebezpieczny.

Od tego czasu minęło lat osiem — i ktoś zechce twierdzić, iż stosunki się nie zmieniły kardynalnie i plaga bandytyzmu, walka na ostre, na kule i noże z policją i urzędnikami nie ustała na całym obszarze Rzeczypospolitej? O kardynalnej naprawie stosunków świadczy chyba najlepiej działalność pana ministra spraw wewnętrznych, który ma możność zajmowania się higieną niechlujnych miasteczek, nie potrzebując organizować pościgów za bandami grabieżców i partyzantów, ani otaczać szczególną opieką niezagrażonego już życia podwładnych sobie urzędników i partyzantów.

Ustawa o sądach dorażnych usuwa sędziów śledczych i oddaje poszukiwanie dowodów w ręce prokuratora, posiłkującego się policją i tylko w miarę potrzeby zlecającego władzom sądowym i śledczym czynności poszczególne, przyczem dochodzenia nie mogą trwać dłużej, niż dni 14. Jest to celowe w wypadkach pościgów policji za bandytami, trudności sprowadzenia świadków lub wyjazdów sędziego śledczego po niebezpiecznych drogach. Staje się zaś bezprzedmiotowym przepisem w warunkach normalnych, poważnie zmniejszając wiarygodność dowodów i stwarzając niebezpieczeństwo omyłek sądowych. Jako odstraszczenie przykład winna służyć sprawa napadu na pociąg pod Łunińcem, w którym ucierpiał były minister Downarowicz, a byłaby w stopniu o wiele znaczniejszym ucierpiała sprawiedliwość, gdyby sprawy nie przekazano do trybu zwykłego, albowiem okazało się, że postawiono przed sądem wielu ludzi niewinnych, którzy w spokojnym toku śledztwa zdołali wykazać swoje alibi. Pomyłono się w sposób tak rażący, że na przykład, rzekomy nieboszczyk, ofiara napadu, znalazł się na rozprawie pomiędzy publicznością. Gorliwość zaś w zachowaniu 14-dniowego terminu doprowadziła do nader smutnego incydentu, znajdującego swój odpowiednik w kodeksie karnym w rozdziale o fałszu.

Sądownictwo dorażne jest połączone ze skrepowaniem sądu co do wymiaru kar. Nie przekraczając co do swego maximum granic przez ustawy ogólne przewidzianych (za też same przestępstwa w trybie zwykłym może być również wyznaczona kara śmierci) ustaw nie zezwala na łagodzenie kary poniżej bezterminowego ciężkiego więzienia. Jak bardzo surowość ta kłóci się z życiem, najbardziej jaskrawym przykładem jest sprawa o zabójstwo poła Wojkowa, w której sam sąd poczuł się skrepowanym przepisem, oraz liczne wypadki stosowania łaski przez pana Prezydenta. Czy trzeba jeszcze wspominać o nieszczytnej sprawie rzekomego podpalenia domu konfidenta policyjnego Koppela w Krynkach, który okazał się oszustem i fałszerzem, a na zasadzie tego fałszywego doniesienia skazano na bezterminowe ciężkie więzienie młodych chłopców, następnie dopiero w drodze łaski uratowanych?

TOWARZYSZE AMERYKAŃSCY W WARSZAWIE WYCIEZKA Z. P. P. S. AMERYKI PÓŁNOCNEJ

Wczoraj rano przybyła do Warszawy wycieczka, zorganizowana przez Związek Socjalistów Polskich w Ameryce. Wycieczka składa się z kilkudziesięciu towarzyszy z różnych okolic Stanów Zjednoczonych i prowadzona jest przez zasłużonego tow. Kunickiego z Chicago. Na dworcu goście przywitani byli przez tow. pos. Praussową, ob. Gulińska, sen. Kopczińskiego z córką, red. Szapirę i rozmieszczeni zostali w pokojach gościnnych w domu kolejarzy na wybrzeżu

Kościuszkowskim, który im się ogromnie podobał. Popołudniu tow. tow. Daszyński, Barlicki, Ziemięcki, Kopcziński i Hausner podejmowali gości herbatą w Sejmie. Wieczorem kilku towarzyszy z z oceanu zwiedzało naszą redakcję. Pobyt wycieczki w Polsce potrwa kilka tygodni. T. U. R. i organizacje partyjne oraz zawodowe zajęły się nią gorąco.

Kochanych gości witamy serdecznie i życzymy im przyjemnego pobytu w kraju!

PO ZAMORDOWANIU MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH W IRLANDJI

Londyn, 11 lipca. (PAT.). Pisma angielskie podają następujące szczegóły o ostatnich chwilach zamordowanego wczoraj ministra spraw zagranicznych i sprawiedliwca wolnego państwa Irlandji (Kevin O'Higgins). Z miejsca zamachu O'Higgins był natychmiast przeniesiony do swego mieszkania i prawie do ostatniej chwili życia nie stracił przytomności. Zwracając się do bliskich sobie osób. O'Higgins na krótko przed śmiercią powiedział: „Umieram w pokoju z moimi wrogami, umieram za mój kraj, odchodzę, by połączyć się z Collins'em”. Ostatnie słowa umierającego były: „biedna Irlandja”.

O'Higgins pozostawił młodą żonę i córkę niemowlę.

Dublin, 11 lipca. (PAT.). W związku z zabójstwem O'Higginsa, dokonano szeregu aresztowań. Według oficjalnego sprawozdania, w zamachu wzięło udział 5 ludzi, z których dwóch w chwili, gdy minister nadjechał, stało na czatach, a 3 pozostałych strzelało do ministra z rewolwerów.

SENAT FRANCUSKI PRZYJAŁ USTAWĘ O POBORZE ROCZNIKA

Paryż, 11 lipca. (PAT.). Senat uchwalił 272 głosami przeciwko 18 całość projektu ustawy w sprawie

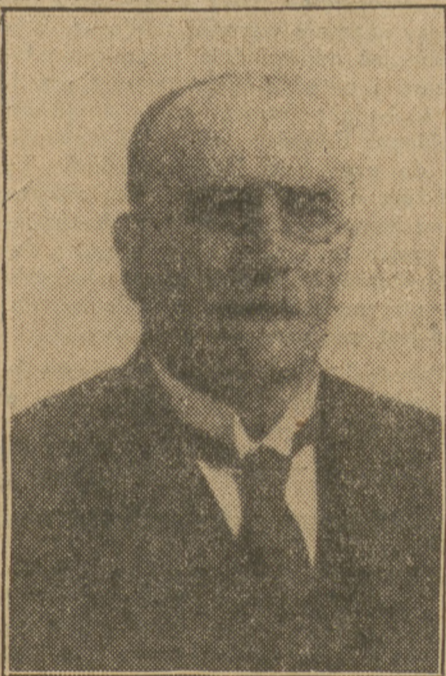
poboru rocznika, przyjętego przez Izbę Deputowanych.

WYWIAD Z NOWOOBRANYM WICEPREZYDENTEM MIASTA DR. WINCENTYM BOGUCKIM

Wiceprezydent miasta, dr. Wincenty Bogucki, udzielił nam wywiadu o swoich zamierzeniach na najbliższą przyszłość.

Plany dr. Boguckiego w dziedzinie walki z gruźlicą, opieki nad dzieckiem robotniczym, polepszeniem warunków sanitarnych i t. d. — zasługują na specjalną uwagę.

Szczegóły na stronie 2.

Wiceprezydent miasta, dr. Wincenty Bogucki.

Życie ustawy o sądach dorażnych obciążone jest licznymi krzywdami, nadużyciami, wskutek powierzchowności dochodzeń i braku instancji apelacyjnej. Gdyby zrewidować sprawy, przekazane z trybu dorażnego do zwykłego i wyniki późniejsze tych spraw, pomyślnie dla oskarżonych, okazałoby się naocześnie, ilu niebezpieczeństwami dla wymiaru sprawiedliwości jest najeżona droga postępowania dorażnego!

A jej korzyści? Żadne. Jeżeli chodzi o bezpośredni, w krótkim czasie po przestępstwie następujący wyrok sądowy, nic nie stoi na przeszkodzie zleceniu, by w pewnych kategoriach spraw sędziowie śledczy przeprowadzali śledztwo bezzwłocznie, zaś sądy wyznaczały poza kolejne sesje. Od ukończenia śledztwa nie w ciągu 14, lecz 20 dni stan rzeczy się nie zmienia, na szafowanie zaś karą śmierci, wymierzaną w szybkim tempie, czas dawno minął. Nie będziemy chyba żałowali, że zabójca Prezydenta Narutowicza nie w trybie dorażnym został skazany, jak nie żałowalibyśmy również, gdyby w sprawie Kowrdy Sąd miał ręce rozwiązane, a na pewno nie będzie szkody, gdy nad

surowością, wiedzą prawniczą i zdolnością rozważenia poszlak niektórych sądów kresowych, roztaczany będzie nadzór instancji apelacyjnej we wszystkich bez wyjątku sprawach.

Chaos proceduralny, stworzony przez stnienie trzech procedur karnych, trzech różnych organizacji sądownictwa, wzmaga się jeszcze przez utrzymywanie „w niektórych częściach państwa” — przyczem za szczególnie zagrożoną pod względem bezpieczeństwa uznano i stolicę Rzplitej! — sądów dorażnych. W Małopolsce sądy przysięgłych — w Kongresówce i na kresach sądy dorażne. Jak to pogodzić z zasadą równości obywateli wobec prawa? Przebyliśmy już i mamy szczęśliwie za sobą potworności sądowe „sierpniówki” i „marcówki” — dwóch ustaw wyjątkowych, wprowadzających karę śmierci, jako regułę, w sprawach o nadużycia służbowe. Czas oddać sądy dorażne, niewątpliwie przeżytek czasu powojennego, również zapomnieniu — z nadzieją, że nigdy nie powróci sytuacja, w której mogłyby stać się potrzebne.

Jan Dąbrowski

WYNIKI NIEDZIELNYCH WYBORÓW DO RAD MIEJSKICH

ZGIERZ.

Niemiecka partja socj. 710 gł. — 2 mandaty.
P. P. S. 961 gł. — 3 mandaty.
N. P. R. prawica 335 gł. — 1 mandat.
N. P. R. lewica 1595 gł. — 5 mandatów.
Niemieccy mieszczenie 532 gł. — 1 mandat.

Ch. D. 574 gł. — 1 mandat.
Zw. Lud. Nar. 2210 gł. — 7 mandatów,
Sjoniści 659 gł. — 2 mand.
Ortodoksi 644 gł. — 2 mand.
Grupy rządowe 140 gł. — 0 mand.
Niezależni socjaliści 43 gł. — mand.
Lista komunistyczna (unieważniona) 2290 gł.

BRZEZINY ŁÓDZKIE.

P. P. S. 901 gł. — 5 mandatów.
Zjednoczeni ewangelicy 323 gł. — 1 mandat.
Bund 135 gł. — 0 mand.
Poalej Sjon lewica 286 gł. — 1 mandat.
Prawica 1216 gł. — 8 mand.
Żydowsy właściciele nieruchom. 192

gł. — 1 mand.
Związek Rzemieśln. żydowskich 749 gł. — 4 mand.
Ortodoksi 422 gł. — 2 mand.
Związek drobnych kupców żydowsk! 179 gł. — 1 mand.
Sjoniści 301 gł. — 1 mandat

DZISIEJSZE POSIEDZENIE SEJMU

Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu o godz. 4 po poł. odbędzie się głosowanie w drugim czytaniu nad ustawami samorządowymi.

Prezydium Z. P. P. S. wzywa wszystkich tow. tow. posłów do bezwzględniego stawienia się na dzisiejsze posiedzenie. Marek

JUTRZEJSZE POSIEDZENIE SENATU

Jutro o godzinie 4 min. 30 popoł. odbędzie się plenarne posiedzenie Senatu, na którym pom. in. rozważana będzie

sprawa zmiany art. 26 Konstytucji w kierunku przyznania Sejmowi prawa rozwiązania się mocą własnej uchwały.

RZĄD A SEJM

W ubiegłym tygodniu komisja budżetowa zwróciła się do Ministra Skarbu, p. Czechowicza o wzięcie udziału w posiedzeniu komisji i złożenie wyjaśnień na szereg zgłoszonych przez członków Sejmu interpelacji. Minister Czechowicz zasadniczo zgodził się na propozycję i

zapowiedział nawet wygłoszenie krótkiego exposé. Jak nas informują, nastroje rządowe pod tym względem uległy bardzo poważnej zmianie, tak iż wątpliwym się staje czy Minister Skarbu p. Czechowicz przybędzie na posiedzenie komisji budżetowej.

SPRAWA LICZNIKÓW W SEJMIE

W dniu dzisiejszym komisja przemysłowo - handlowa Sejmu przystąpi do rozpatrywania wniosku szeregu stronnictw, który uchyla rozporządzenie p.

min. Miedzińskiego o wprowadzeniu liczników. Nie ulega wątpliwości, iż wniosek będzie uchwalony i Sejm zlikwiduje wreszcie tę gorącą aferę licznikową.

PREZ Z LICZNIKAMI!

SPOŁECZEŃSTWO DOMAGA SIĘ ROZWIĄZANIA UMOWY Z „CEDERGRENEM”

W dniu dzisiejszym mija dwunasty dzień, od czasu kiedy Warszawie nałożono znowu licznikowy kaganiec telefoniczny. Od 12 dni trwa znowu rozbój popełniany na kieszeniach najszerzych mas abonentów, gwoli rozwoju i dochodów szwedzkiej spółki „Cedergren”. Z rzadka, doprawdy, afronterją najbardziej niepolitycznych politycznych ministrów obecnego gabinetu p. min. Miedziński zlekceważył głos całego społeczeństwa, głos słuszny i zgodny, przeszedł obok smutnych doświadczeń licznikowych miesiąca kwietnia i wytrwał przy pomysle liczników. Obecnie za rozmowę w cukierni, aptece i sklepie płaci się 20 gr. (cenę dziennika! cenę biletu tramwajowego!) liczniki skrupulatnie lub nieskrupulatnie rejestrują odbyte i nieodbyte rozmowy — a dyrektorzy „Pasty” zacierają ręce i liczą zyski.

Zastanawiająca jest rzeczka poco?, cui bono? zaprowadzone zostały liczniki. Zwalczone wszędzie, gdzie są, jako niekulturalne czykana, znalazły liczniki opiekuna w osobie ministra, z łaski „sanacji”, który tę licznikową aferę samemu sobie oddał najgorszą i nałożył knebel na kulturalną i handlowo - gospodarcze stosunki.

Na licznikach zyskuje więc tylko „Pasta”. Biedna, bankrutująca „Pasta” — reprezentująca obcy kapitał — która przed mianowaniem p. Miedzińskiego, nadaremno napastowała poprzedników jego, by wprowadzić liczniki.

Walka pod hasłem „Precz z licznika-

mi” została podjęta przez całą Warszawę. Walka ta musi być i będzie wygrana. Echa licznikowej kłębki dotarły już do Sejmu. Związek Abonentów Telefonicznych prowadzi przeciw licznikom energiczną kampanję.

I bardzo dobrze się stało, iż Związek Abonentów, iż abonenci na wiecach postawili sprawę zasadniczo, sięgnęli do podstaw zagadnienia.

Podstawą zaś zagadnienia jest sprawa rozwiązania umowy z „Pastą”, wysłania jej, gdzie pieprz rośnie. Bardzo słusznie! „Pasta” jest niezadowolona, „Pasta” nie ma dochodów! A więc wszystko z „Cedergrenem” jest w najwyższym stopniu szkodliwe dla rządu i społeczeństwa. Skoro więc obie strony są niezadowolone — czas chyba na separację, czas by rząd, skorzystał z niezadowolenia „Pasty”.

To jest najprostsze rozwiązanie sprawy — to jest jedyna możliwość „sanacji” sprawy telefonów, ale nie jest rozwiązaniem sprawy afrykański pomysł telefonicznego kaganca, wydawanie własnego społeczeństwa na łup obcego kapitału. Szkoda, że pan Miedziński nie wybrał roli nowoczesnego kmicica, wysadzającego szwedzwą kolubrynę telefoniczną.

Skoro p. Miedziński tego nie zechciał, robi to za niego społeczeństwo.

Walka toczy się obecnie pod dwoma hasłami:

Znieść liczniki!
Rozwiązać umowę z „Pastą”!

O WSPÓŁUDZIAŁ W ZAMACHU NA MUSSOLINIEGO

RZYM, 11 lipca. (AW.). Były dyrektor banku Zanutini skazany został na 8 miesięcy więzienia za współudział w zamachu Zaniboniego na Mussoliniego. Zanutini oskarżony był o to, iż przeznaczył

dla sprawcy zamachu 10.000 lirów i że brał udział w zebraniu zamachowców w Monte - Croce, na którym były omawiane plany zamachu.

PARLAMENT

PROJEKT ZMIANY KONSTITUCJI W SENACIE

KONSTITUCYJNA KOMISJA SENATU

Senacka Komisja Konstytucyjna obradowała wczoraj nad projektem ustawy, zmieniającej art. 26 Konstytucji Rzeczypospolitej w kierunku nadania Sejmowi prawa samorozwiązania się. Projekt ustawy, uchwalony przez Sejm, zreferował sen. Ścibor, wypowiadając się za przyjęciem tego projektu bez zmian, t. zn. za wprowadzeniem do Konstytucji zmian zgodnych z projektem ustawy. W dyskusji sen. Kasznica (Zw. Lud. Nar.) wniósł odrzucenie proponowanych zmian Konstytucji, zaś senator Thullie — o dodaniu do art. 26 ustępu treści następującej: „Prezydent Rzeczypospolitej ma do dni 14 rozwiązać Sejm i Senat na podstawie uchwał jednobrzmiących obu izb prawodawczych, przyjętych przez każdą z nich większością ustawowej liczby członków. Wniosek o rozwiązaniu Sejmu i Senatu musi być podpisany przez co najmniej jedną trzecią ustawowej liczby posłów i może być głosowany nie wcześniej, niż w 7 dni po zgłoszeniu”.

Wniosek sen. Kasznicy o odrzuceniu zmian Konstytucji upadł. Wniosek sen. Thulliego większością głosów przyjęto z poprawką sen. Kasznicy, aby po słowach: „obu izb prawodawczych” dodać:

„wybranych po raz pierwszy na podstawie niniejszej Konstytucji”, t. zn. aby uprawnienie izb do samorozwiązania się posiadały jedynie obecne ciała ustawodawcze. Sen. Woźnicki do art. projektu ustawy, głoszącego, iż zmiany Konstytucji wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy, zaproponował, aby dzień ten nie był późniejszy niż 25 lipca r. b. Poprawka ta nie uzyskała większości. Sen. tow. Posner zgłosił do projektu zmian Konstytucji, dokonanych przez Sejm, poprawkę o skreśleniu punktu, że Prezydent Rzeczypospolitej rozwiązuje Izby za zgodą trzech piątych ustawowej liczby Senatu. Poprawka upadła.

W końcu przyjęto na wniosek sen. tow. Posnera upoważnienie dla Rządu do ogłoszenia oficjalnego tekstu Konstytucji ze wszystkimi zmianami do niej wprowadzonymi. Wnioski mniejszości zgłosili sen. Kasznica o odrzuceniu zmian Konstytucji, zaś sen. tow. Posner o odrzuceniu wniosku senatora Thulliego. Wobec zrzeczenia się referatu przez sen. Ścibora, referat projektu zmian Konstytucji objął sen. Thullie (Ch. D.).

SENACKA KOMISJA SKARBOWO-BUDŻETOWA

Na wczorajszym posiedzeniu sejmowej Komisji Skarbowo - Budżetowej pom. in. sprawami znalazła się sprawa sprzedaży maj. Strzelce.

Sen. Pułaski zreferował sprawozdanie N. I. K. o wynikach kontroli sprzedaży przez Państwowy Bank Rolny osrodka przemysłowo - rolniczego „Strzelce”. W trakcie dyskusji, w której zabierała głos pom. in. sen. tow. Kluszyńska, zgłoszo-

no trzy wnioski. Sen. Krzyżanowski postawił wniosek, by przejść do porządku dziennego nad tą sprawą ze względu na to, iż znajduje się ona w sądzie. Sen. Rotenstreich, by z tego samego względu odroczyć ją; sen. Januszewski zgłosił wniosek, by polecić Najwyższej Izbie Kontroli zbadanie całej działalności Banku Rolnego. W głosowaniu przeszedł wniosek sen. Rotenstreicha.

P. WICEPREZYDENT BOGUCKI O SWYCH ZAMIERZENIACH

ROZMOWA Z „ROBOTNIKIEM“

Nowowybrany wice - prezydent miasta dr. Wincenty Bogucki, b. naczelnik miejskiego wydziału zdrowia, podzielił się z nami swymi planami w dziedzinie swych resortów.

Pierwszym moim zadaniem — mówi nam dr. Bogucki — będzie zakończenie planu zakładania stacji higieny zapobiegawczej. Stacje takie chcę utworzyć jeszcze dla Pragi i Grochowa wspólna oraz dla Ochoty i Woli. Co do stacji prasko - grochowskiej, to założenie jej nie natrafi na poważniejsze trudności, co zaś do dwu dalszych, to walczymy z brakiem lokali na ten cel. Jestem jednak pewny, że i ta trudność zostanie usunięta.

OPIEKA NAD DZIECKIEM ULICY.

Dalszym moim planem jest rozwinięcie opieki nad najuboższymi dziećmi. Przystąpiliśmy jeszcze dawniej do rejestracji dzieci najuboższych i opuszczonych, dzieci walających się po ulicach w fatalnych warunkach sanitarnych. Dzieci te wymagają bezwzględnie dożywiania i wysyłki na półkolonie. W małym zakresie zostało to już zrobione Stacją higieny przy ul. Pułaskiej i Spokojnej prowadzą półkolonie 100 dzieci. Tow. Przeciwgruźlicze otworzyło na plaży półkolonie 140 dzieci, przeprowadzając równocześnie dożywianie ich. Chodzi o to, by akcje te obecnie wydawnie rozszerzyć. Wydział opieki społecznej poświęci na ten cel kredyty i zwróci się do Tow. Przyjaciół Dzieci, Tow. Przeciwgruźliczego, Ligi Szkolnej i jednego z towarzyszów żydowskich o pomoc w wykonaniu planu.

GRUŹLICA — NAJGORSZY NASZ WRÓG.

W dziedzinie szpitalnictwa, chcę uregulować sprawę oddziału chorych na gruźlicę. W obecnych warunkach mieszkaniowych gruźlica szerzy się w przerażający sposób. Pierwszym warunkiem przy otwartej gruźlicy jest izolacja chorego. Napotyka to jednak na trudności,

Co słychać na świecie

KRONIKA TELEGRAFICZNA

ZAJŚCIE GRANICZNE POLSKO - SO- WIECKIE.

Przy patrolowaniu granicy polsko - rosyjskiej, szeregowiec 8 bataljonu K. O. P. uległ napadowi ze strony patrolu sowieckiego, który uprowadził żołnierza w kierunku wschodnim. Władze K. O. P. natychmiast zarządziły alarm, przyczem pomiędzy władzami polskimi a sowieckimi nawiązane zostały pertraktacje. Dzięki energicznej postawie naszych władz, pochwycono szeregowiec armii polskiej uzyskał wolność i powrócił na terytorium polskie.

POWOLNE KONANIE KRÓLA RUMUŃSKIEGO.

W stanie zdrowia króla rumuńskiego Ferdynanda, nastąpiło nowe powolne pogorszenie. W związku z tem wzwana została do Bukaresztu królowa jugosłowiańska Marija, która przybyła już do stolicy rumuńskiej. W kołach dworskich panuje przekonanie, iż rengenacja jest w najbliższym czasie niunikniona.

POWAŚNIENI ZWYCIEŚCY ATLAN- TYKU.

Znany businessman Lewin zerwał ostatecznie z lotnikiem Chamberlinem, pokłóciwszy się z nim o warunki powrotnego lotu na dystansie Paryż — New York. Prawdopodobnie Lewin dokona lotu do Nowego Yorku ze znakomitym lotnikiem francuskim Drouhinem. Ofiarował on Drouhinowi sumę dwustu tysięcy dolarów za wykonanie lotu.

z powodu przepełnienia szpitali. Chcę więc stworzyć specjalny oddział dla gruźlików, przy jednym z szpitali warszawskich. Co się tyczy sanatorium, chcę w Otwocku wokół będącego na ukończeniu, sanatorium miejskiego wybudować pawilon dla leżących płucnie. Otrzymałoby tam odżywianie, mieliby opiekę i świeże powietrze.

O WARUNKI HYGIENICZNE PRZED- MIEŚC.

Podjęm — mówi nam dalej p. wiceprezydent Bogucki — walkę z kurzem na przedmieściach.

Odkurzenie przedmieść chociażby chwilowo, tylko przez polewanie, polepszy znacznie warunki sanitarne. Wydałem już odpowiednie zarządzenie taborowi i oddał główne arterie przedmieść będąc polewane, czego dotąd nie zrobiono. Również magistrat zwrócił się do prezydium Rady miejskiej, by wniosek o opłatach za mechaniczne czyszczenie miasta, wszedł jaknajrychlej pod obrady. Co do wodociągów, dołożę starań, by przedmieścia jakajrychlej otrzymały instalację wodociągową. Oto jest mój program minimalny.

Pożegnaliśmy p. wice - prezydenta dr. Boguckiego życzeniami powodzenia w realizacji tych planów.

KOPS UNIEMOŻLIWIA UCHWAŁĘ POŻYCZEK MIEJSKICH

OBRADY „SANACJI“ I KOPS'a — PIĘTNASTOMINUTOWE POSIEDZENIE RADY — DEKLARACJA PREZYDENTA MIASTA

(r) Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej zwołane na godz. 7 wieczór rozpoczęło się o godz. 10.55 i trwało dosłownie minut piętnaście.

Opóźnienie posiedzenia wywołały przewlekłe obrady Kops'a oraz „sanacji”, która zmobilizowała się na wczorajsze posiedzenie i stawiała w komplecie. „Sanacja” domaga się w dalszym ciągu przydzielenia jej drugiego ławnikostwa, kwestionując mandat ławnika, który przypadł tow. Alterowi z „Bundu” oraz nie rezygnuje z wiceprezydentury. Najbliższe dni przyniosą niewątpliwie wyjaśnienie sytuacji. W niemiłej opresji znalazł się KOPS, który postanowił wysłać ponownie swego przedstawiciela do prezydium Rady nie ma jednak dostatecznej ilości głosów, by samodzielnie wybór przeprowadzić.

Wreszcie, wśród znacznego zniecierpliwienia prezes tow. Jaworowski otwiera posiedzenie odczytaniem listy radnych, którzy weszli w miejsce radnych obranych wiceprezydentami i ławnikami oraz odczytaniem znanego już naszym czytelnikom listu prez. Słomińskiego, oraz identycznego listu wiceprez. dr. Boguckiego. Prez. Jaworowski oświadcza, iż prezydium Rady postanowiło odczytać owe listy z zapytaniem czy Rada przyjmie je w formie komunikatu. Rada oba listy do wiadomości przyjmuje.

Z kolei przewodniczący udziela głosu prezyd. Słomińskiemu, który wygłasza następującą deklarację:

Wysoka Rado!

Podjąłem się ciężkiej i odpowiedzialnej pracy, li tylko z tem przeświadczaniem, że doznam się z strony Wysokiej Rady pomocy i poparcia.

Nie mogę obecnie mówić o szczegółowym programie prac.

Zagadnień życia gospodarczego, które realizować natychmiast w Warszawie należy, jest bardzo wiele.

Niemniej jednak na pierwszy plan same życie wysuwa bezwzględna walkę z bezdomnością, a więc budowę tanich mieszkań, schronisk, domów noclegowych i t. d. i walkę z bezrobociem, co skutecznie zwalczy załatwienie sprawy pierwszej — t. j. wielka zorganizowana akcja budowlana.

RADA MINISTRÓW

Rada Ministrów uchwaliła na wczorajszym posiedzeniu projekty dekretów Prezydenta: o zmianie rozporządzenia Prezydenta o utworzeniu głównej i wojewódzkich rad naprawy ustroju rolnego; o zmianie przepisów procedury cywilnej i karnej z roku 1864 (na terenie b. zaboru rosyjskiego); o rzeczowych świadczeniach wojskowych; o karach za handel kobietami i dziećmi oraz za inne popieranie nierządu; o zmianie ustawy o scalaniu gruntów. Uchwaliła projekt rozporządzenia Rady Ministrów o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczane przez zarządy gminne na podstawie

Prawie równorzędną sprawą co do ważności i szybkości wykonania — jest uzdrowienie naszych przedmieść; polepszenie ich stanu sanitarnego, urządzeń kulturalnych i społecznych.

Zamierzenia te muszą znaleźć poparcie finansowe Wysokiej Rady, gdyż idą po linii tych wskazań, jakie przez wszystkie ugrupowania niejednokrotnie są i były wymieniane.

Jednocześnie zwróć uwagę na sprawność urzędowania wszystkich urzędów miejskich i tam, gdzie tego zajdzie potrzeba, pewien nacisk ku zmianie w tym kierunku położę.

Baczyć będę, by stosunek instytucji i urzędów miejskich do obywateli był poprawny, przyjacielu, by każdy obywatel znalazł w każdym urzędniku swego opiekuna i doradcę.

Piastując ten wysoki urząd samorządowy w Polsce — starać się będę wysoko nieść jego sztandar, zawsze mając na myśli i w swych pracach to, iż dobra organizacja samorządu jest podstawą dobrej organizacji samego Państwa, które — na samorządach opiera się i opierać się będzie.

Niebawem przedstawię Wysokiej Radzie szczegółowy program prac i zamierzeń Zarządu miasta.

Obecnie, kończąc, zaznaczam, że stanęm do pracy z całym zaparciem się siebie, z całą dobrą wolą i gotowością służenia tym wielkim zagadnieniem, jakiego czekają samorząd stolicy i jakiego nairychlej wcielić w życie należy.

Po deklaracji prezyd. Słomińskiego tow. Jaworowski komunikuje, iż wybory uzupełniające do prezydium Rady nie odbędą się, wobec tego, że KOPS nie może w nich brać udziału, z powodów wewnętrznych. Ponieważ od składu prezydium zależny jest skład komisji przeto i wybory komisji spadły z porządku dziennego. Ponieważ przewodniczący tow. Jaworowski, stanął na stanowisku, iż bez komisji finansowo - budżetowej Rada nie może zająć się uchwałą pożyczek, a Rada poglad ten podzieliła wobec wyczerpania porządku dziennego posiedzenie zamknięto.

Następne posiedzenie w czwartek, dnia 14 b. m. o godz. 9 wieczór.

JAK POWSTAŁA I JAK ZOSTAŁA ZLIKWIDOWANA P. P. S. PROLETARJAT W ŁODZI 1900 I 1901 r.

Latem 1900 r. przyjechał do Łodzi były PPS-owiec, tow. Felek — Władysław Januszewski, jako zdecydowany „Proletarjacz”. Z poprzedniej pracy partyjnej znało Felka wielu towarzyszy, więc po nawiązaniu z nimi kontaktu i przekonaniu ich o potrzebie zwołania ogólnego zebrania wszystkich czynnych działaczy PPS. w Łodzi, zebranie takie się odbyło w mieszkaniu tow. „Sokoła” — Jędrzejewskiego. Na zebraniu byli obecni towarzysze: Maksymilian Stepieński, — Wacek, Ludwik Słodziński — Jarosz, Galski — Białorus, Szafranski — Książę, Rychliński — Czapka, Mačkowiak, Andrzej — przyzwalnik od Silbersztejna, Wegner od Wutkiego, Jasiński — tokarz żelazny od Kacimara, Cybulski, Sokołowski i Fela Kisielowska, uciekinierka z Warszawy. Na zebranie to przyjechał student „Róg”, emisariusz profesora L. Kutczyckiego, i wygłosił obszerny referat o zastojach w PPS. i o konieczności powstania nowej organizacji „P. P. S. Proletarjat”. Mówił nasz emisariusz z zapałem i entuzjazmem i mową swą porwał nas wszystkich, przekonał nas o konieczności stosowania teroru przeciwko carskim oprawcom. Byliśmy wszyscy przeważnie jeszcze młodzi, pełni ognia i niewyczerpanej energii. Poprostu wszystko się to paliło do walki czynnej, do odwetu za niestannie czynione przez carskich siepaczy gwałty na osobach towarzyszy.

Grunt był podatny i odrazu był też

umiejętnie wyzyskany. Tow. „Róg” mówił przekonująco. Jaktó, to my mamy w programie, że na gwałt będziemy odpowiadali gwałtem, a gdzież to partja spełnia to przykazanie programowe? Nas żandarmi aresztują, biją, karczą, łamią żebra, wybijają zęby i w okrutny sposób znęcają się w więzieniach, a potem zsyłają na Syberję lub do Archangielska i karkowicie łamią naszą przyszłość, nasze życie! A my co na to, czy partja choć w jednym wypadku odparowała za godnością na gwałty caratu, zorganizowanym aktem obrony swych członków? nie! Sami robotnicy zaczynają się bronić, bez wiedzy i zezwolenia partji. Oto w Częstochowie zabijają szpicla Józefa Szancenberga — robotnika fabrycznego, to znów w Zagłębiu robotnicy zabijają maszynistę Mazura za donosicielstwo żandarmom, to w Warszawie robotnicy z fabryki Weszyckiej zabijają robotnika Antoniego Grzesiaka za łamistrejkwostwo i podejrzanego o szpiegostwo, ale to podobno nieuzasadnione. Akty te były nie zorganizowane i dlatego pociągnęły za sobą niepotrzebne ofiary, około dziesiątek towarzyszy zostało skazanych przez sądy wojenne na długoletnią katorgę. Czy tak być powinno? nie! wszyscy się ze mną zgodzicie, że trzeba na gwałty i terror carskich oprawców, odpowiedzieć terorem i gwałtem zorganizowanym przez partję. Trzeba nauczyć morusu carskich siepaczy i jaknajprędzej oswo-

1) bodzić klasę robotniczą z tego okrutnego jarzma, jakie musi dźwigać. Ale „kilku” wpływowych przywódców PPS. tego nie chce, na wprowadzenie teroru się nie zgadzają, więc co, czy nadal mamy pozwolić, żeby żandarmi bezkarnie się nad nami znęcali, nie, nie pozwolimy na to! Towarzysze! wybierzcie sobie, jaki popoch był powstał w szeregach carskich opryszków, gdyby partja w jeden dzień wysłała na tamten świat wszystkich 10-ciu gubernatorów, to znów za tydzień wszystkich oficerów żandarmskich, prokuratorów i wszelakiego rodzaju szpicli. Albo jesteśmy rewolucjonistami, więc będziemy odpowiadali na gwałty — gwałtem, na terror — terorem, albo też pozwolimy by carskie katy dalej bezkarnie nad nami się znęcały. Towarzysze! my nie przestajemy być pepesowcami, a tylko właśnie, jako pepesowcy chcemy wprowadzić w życie zasady naszego programu, w którym się mówi, że na gwałt będziemy odpowiadając gwałtem. Musimy słowa te przemienić w czynów stal. Już nadszedł czas realizowania naszych postulatów. Aby wykazać naszą ciągłość z bohaterką walką Partji Proletarjat, dlatego dołączyliśmy do naszej nazwy PPS. jeszcze słowo „Proletarjat”. Towarzysze, czy wszyscy zgadzacie się na to, by wprowadzić do walki naszej teroru?

W odpowiedzi okazało się, że nie było prawie ani jednego towarzysza, coby nie godził się na stosowanie przez partję teroru. Tylko tow. Andrzej miał skrupuły, ale, i on zdawało się, został przekonany. Byliśmy jakby oszołomieni tym cudownym środkiem do szybkiego obalenia caratu, jakim miał być terror. To słowo „terror” weszło w nasze mózgi,

serca i dusze, o niczem innym nie byliśmy w stanie myśleć, jak tylko o terrorze, terror i tylko terror...

Jak już powiedziałem, wszyscyśmy byli przejęci świętością naszej wielkiej idei socjalistycznej. Wszyscy serdecznie oddaliśmy całą duszą przywiązani do idei PPS. Wszyscy pełni poświęcenia i bezgranicznej ofiarności dla czerwonego bojowego sztandaru PPS. Właśnie przez ten terór zdawało się nam, że ten sztandar krwią własną zabarwiony, jeszcze wyżej podniesiemy, że wszyscy pod nim staną i odkryją swe głowy, że pod tym sztandarem niedługo osiągniemy zwycięstwo.

Rozum nasz był całkowicie wtedy podbity przez to gorące, serdeczne pragnienie — jaknajprędzszego obalenia caratu. Nie zastanawialiśmy się długo nad tem, czy to jest możliwe, czy będziemy mieli dosyć sił do wykonania w krótkim czasie naszych zamierzeń. Nikt z nas wtedy nie zdawał sobie z tego sprawy, że to jest niesubordynacja, że to jest rozbijanie jedności partji, a tem samem osłabienie siły naporu partji. Nam się wszystkim podobał terror, tylko myślicielom o terrorze.

Kierownikiem roboty partyjnej był wtedy, jako przedstawiciel C. K. R. — tow. Wicek — Jan Rutkiewicz. Ma się rozumieć, tow. Wicek z całą stanowczością sprzeciwił się tej rozłamowej robocie, ale myśmy wtedy nie rozumieli, że to jest rozłamowa robota, nam się zdawało, że właśnie przez terror partja się wzmocni, a że do PPS. dodało się słowo „Proletarjat”, to też nie zło się nie stało, boć przecie przed PPS. już była partja „Proletarjat”. Kochaliśmy PPS. więc chcieliśmy jej świetności i tryumfu

i zdawało się nam, że za pomocą teroru wkrótce wypędzimy naszych wrogów z Polski.

Rozpoczęły się niestannie dyskusje na temat teroru; to nieszczęśliwe słowo „terror”, było ciągle na ustach. Oprócz tow. „Wicka”, „Henryka” — W. Siawka i „Andrzeja”, wszyscy agitatorzy i organizatorzy łódzcy wypowiedzieli się za terorem i PPS. P.

Drugie zebranie u tow. Jasińskiego było burzliwe. Felek bronił nowej taktyki, terorystycznej, a tow. Wicek, nie wypowiadając się całkowicie przeciw terrorowi, wykazywał, że w tej chwili jeszcze partja nie może go stosować, nie mając na to dość silnej organizacji partyjnej, karnej i dobrze zorganizowanej. Najrozmowniejsze argumenty nie pomagały, byliśmy jakby zahypnotyzowani tem czarodziejskim słowem „terror”.

Felek siedział w Łodzi i ciąglemi obietnicami podtrzymywał entuzjazm do teroru. Wielu jednak towarzyszy zaczęło rozmyślać na temat stosowania teroru i coraz natarczywiej domagać się od Felka wprowadzenia go w życie. Stosunki z tow. Wickiem, a więc z PPS. zostały prawie jakby zupełnie zerwane. Stało się to po przyjeździe tow. „Leona” — Czarkowskiego, do Łodzi. Byliśmy u tow. Leona w hotelu, był z nami też i Felek, ale cała dyskusja nie dała rezultatów, więc po tej, jakby już ostatniej próbie porozumienia się, nastąpiło całkowite zerwanie i wzajemne zwalczanie się. Powstała w Łodzi nowa partja PPSP., za którą wypowiedzieli się prawie wszyscy partyjni działacze - robotnicy.

[C. d. n.]

KARTKI Z PODROŻY NA WALL STREET

OSRODEK PIENIĘŻNY ŚWIATA.

Nowy York, w czerwcu.

Stylna „sky-line” Nowego Yorku, nieporównana panorama olbrzymych kilkunastopiętrowych, wyrastających z wąskiego cypla skalistej wyspy Manhattan, na której zbudowano największe miasto Stanów Zjednoczonych — utworzona jest przez niewielką obszarze dzielnic, której główną arterią jest wąska i ciasna uliczka zwana Wall Street. Tu, na cyplu Manhattan, u wylotu na ocean, spoglądając na dumny pałac Wolności, powstało swoiste miasto, w którym bodaj nikt nie mieszka w nocy, ale które w życiu gorączkowym w dni pracy powszedniej.

Dokoła Wall Street znalazł sobie przytułek ośrodek pieniężny świata. Brak mu było ładu stałego i obszaru na rozbudowę poziomu; konieczność pchnęła przedsięwzięcia Amerykanów do budowy wzniesionych i najwyższe drapacze nieba tutaj zostały wzniesione.

W tej złotej dzielnicy uprzywilejowane stanowisko zajmuje sama Wall Street. Jedną ze skrzyżowań tej uliczki, której wysokość przenosi jej długość, jest prawdziwym „pępkiem pieniężnym kuli ziemskiej”. Cztery sąsiadujące ze sobą gmachy zajmują: Skarb Stanów Zjednoczonych, dom bankowy Morgana, giełda Nowojorska i Wielki bank Bankers Trust, cztery potęgi, których wpływy i interesy sięgają do wszystkich zakątków globu.

Ale do niedawna jeszcze, przed wojną, te podrastające olbrzymy Wall Street znajdowały się w zależności finansowej od Europy. Stany Zjednoczone, jako państwo, były dłużnikiem Starego Świata, a przez Nowy York przechodziły wielkie sumy, które kapitał europejski pożyczal młodej Ameryce na rozwój kolejnictwa, przemysłu, budowę kanałów etc.

Dziś stosunek ten odwrócił się. Stany Zjednoczone nie tylko wyzwoliły się od zależności pieniężnej europejskiej, lecz same owładnęły Europą i ją podbiły finansowo. Z dłużnika stali się wierzycielami. Skarb państwowy ma w Europie swe miliardowe wierzycielności i sprawa zw. długów międzysojuszniczych ciąży nad pokojem świata, utrudniając odbudowę gospodarczą naszego kontynentu; Pożyczki, udzielane Europie przez prywatne firmy i jednostki, pieniądze, włożone w przedsiębiorstwa i banki europejskie sięgają, według obliczeń bardzo skromnych, sumy 2 i pół miljarda dolarów — czyli 22 miliardów złotych — sumy, wystarczającej państwu polskiemu na dziesięć lat życia!

Wall-Street stopniowo przyzwyczajając się musiała do nowej roli wierzyciela i bankiera świata. Zrazu nie miała odwagi i w pierwszych latach czynnego swego życia pieniężnego, po pozbyciu się kurateli europejskiej i długów europejskich, szukała lokaty dla wolnego nadmiaru gotówki za pośrednictwem giełd europejskich, głównie londyńskiej.

Okres ten nieśmiałości szybko jednak minął. Wall-Street nauczyła się sama pożyczać pieniądze Europie — bez pośredników angielskich, czy holenderskich. Pożyczka polska jest jednym z przykładów tej samodzielności i pełności kapitału amerykańskiego.

Rosnąca nieprzerwanie i kwitnąca wytwórczość, nagromadzenie coraz to nowych bogactw mineralnych, roślinnych i zwierzęcych na niezmiernych przestrzeniach Stanów, nieslabnący obrót gospodarczy wewnętrzny i zewnętrzny — wszystko to niezmiernie powiększa zasoby pieniężne kraju. Bogactwa te są złe i niesprawiedliwie podzielone, władza, którą dają, w niewielu znajduje się rękach, krzywdą społeczną dzieje się tym, którzy pracą swą te skarby gromadzą pozwalają — ale te niskie zarobki są faktem, są zjawiskiem gospodarczym, które trzeba poznać i które trzeba nauczyć się należycie oceniać.

Parę liczb dla ilustracji. Stany Zjednoczone są w posiadaniu połowy zapasu złota całego świata. Na 1 kwietnia, według obliczeń Skarbu Stanów, za 4,598 milj. dol. złota znajdowało się w Ameryce. Jest to najwyższa suma w historii Stanów. Po polsku oznacza prawie 42 miliardy złotych! A jeszcze 1 lipca 1914 roku, przed wojną, Stany były w posiadaniu zaledwie 1,890 milionów cennego kruszcza.

Te olbrzymie zapasy złota najwomniejszą świadczą o bogactwie Stanów i o jednej z najważniejszych przyczyn taniego i łatwego kredytu!

J. S.

JAK PRACUJE T. U. R.? OBÓZ LETNI ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO TUR.

Zapoczątkowana przez Oddz. Warszawski T. U. R. idea obozów letnich, z radością należy podkreślić, szczególnie przyjęła się w Polsce. Za przykładem T. U. R. podobną pracę podejmuje Zw. Rob. Stow. Sport. Krząta się młodzież T. U. R. owa koło obozu na sierpień dla czerwonych harcerzy, no a przedewszystkiem wzorem roku ubiegłego i T. U. R. warszawski przystąpił do zorganizowania podobnego obozu. Miejsce wybrano odpowiednio, suchą, lesistą, a jednocześnie dającą uczestnikom „błogie rozkosze” kąpieli, poczyniono prace przygotowawcze, i dnia 1 lipca pierwsza grupa uczestników wyruszyła z Warszawy. Kierownikiem obozu, tow. Gomuliński, pojechał w przeddzień i ma nas oczekiwać już na miejscu.

Oboz obliczony jest na 20 osób. Jedzie nas z Warszawy 17-tu. Otrzymałem wprawdzie jakieś tajemnicze telefony, że jakoby trzech towarzyszy jeszcze z Nowego Dworu wybiera się na oboz, ale też i na telefonach się skończyło. Na dworcu grupa prezentuje się dobrze. Większość w niebieskich, turowych koszulach, twarze radosne, zadowolone. Nic dziwnego. Wszak oto mogą się wyrwać choć na 10 dni z dusznego, zapyłonego miasta, spędzą ten czas wśród lasów, pól i łąk, odetchną czystym powietrzem, zajązą kąpiele (jeśli dobry Bóg da ładną pogodę) no i wszelakich innych rozkoszy. Na paru twarzach znać zmęczenie. To ci, którzy przez noc całą pracowali, żeby móc wykończyć swą robotę i rano już jechać. Jest paru niezorganizowanych, jest stara gwardia T. U. R. owa z Powązek, jest Wola, Powiśle i t. d.

Szczęśliwie wie koleją, kolejką, no i pieszo dobijamy do miejsca. Była chwila trwogi, kiedy wysiadłszy z kolejski, nie znajdujemy zamówionej pod rzeczą furmanki: stoi przed nami miła perspektywa „drałowania” w skłanach letniego południa z walizkami i bagażami parę kilometrów po naszej „polskiej” drodze (piasek, piasek, i jeszcze raz piasek). Szczerze mówiąc po paru minutach widać galopem zajeżdżającą furmankę, niebieską koszulę, czerwony krawat i staje przed nami we własnej osobie towarzyszy kierownik. Rzeczy na furmankę i dalej naprzód. Turowcy idą razno, ale wrodzone mi zamiłowanie prawdy każą stwierdzić, że znacznie mniej ich interesuje przydrożny krajobraz, niż doniosła i zasadnicza kwestia, czy będzie na obiad kwaśne mleko. Kierownik uspakaja wątpliwości. Oto wieś jeśli nie o pięknej, to w każdym razie oryginalnej nazwie... Famulki Brochowskie, a w niej nasz oboz, to znaczy ładny 4-pokoju domek, stojący na uboczu wsi. W 3 pokojach lokują się obozowicze, według zadzierzgniętych pod dach sympatii, 4-ty stanowi świetlicę - jadalnię. Stoły sosnowe, ławki, na ścianie obrazki Rembowskię, portrety tow. Limanowskiego i Daszyńskiego — oto umeblowanie świetlicy, które wprawdzie nie może równać się z umeblowaniem np. angielskiego klubu kawalerów orderu podwiązki, ale na nasze potrzeby zupełnie wystarczy.

I zaczyna się życie obozowe. Więc od razu do kąpieli, by zmyć pył przydrożny, potem naturalnie chwytają turowcy za ulubioną piłkę nożną i

jadą na polanę do lasu, a tam już zabawa aż do kolaży.

Pośobno są ludzie cierpiący na brak apetytu, podobno leczą się nawet na to u słynnych doktorów. Obozowicze na tę dolegliwość nie cierpią. Co łaskawa gospodyni przyrzadzi, zupa, ryż, kluski, mięso, mleko, pajdy chleba, wszystko to znika z szybkością zaiste błyskawiczną. Narzekają różni, w mądrościach wszelkiego rodzaju osiwiłi ekonomiści, na małą wydajność pracy w Polsce. Niechoby tak zobaczyli wydajność pracy obozowiczów przy jedzeniu.

Idziemy do lasu. Mrok już zapada. Wieczór panny, raz poraz firmament nieba przerywają błaski błyskawic, zwiastujących burzę. Rozpalone ognisko skrzy się tysiącem iskier, a wokół grupują się turowcy. Kierownik wstaje: „Pragnąłbym byśmy wspólne nasze życie w tym obozie rozpoczęli od uczczenia pamięci jednego z najdzielniejszych pionierów socjalizmu polskiego, którego śmierć osierociła cały ruch robotniczy, tow. Feliksa Perla”. Wstają wszyscy. W cieniu wysokich sosen, dumnie strzelających ku górze, w blaskach płonącego ogniska, skupione twarze oddają hołd w milczeniu, Temu, który tak długo nam przewodził a teraz odszedł na zawsze.

Oboz ma swój własny samorząd. Przy ognisku omawia się jego formy, potem uczestnicy wybierają zarząd (tow. tow. Piłacki i Banaszek — zastępcy kierownika, tow. Wróblewski — kronikarz), a potem długo, długo w ciszę nocną płyną pieśni. I nasze robotnicze, i tesłne ludowe, nie brak zresztą i bardziej swawolnych. Odczuwać się daje brak instrumentów, jedne tylko skrzypce są na obozie, a i to przez cały czas mego pobytu słyszałem jak je uparcie strojono, ale żeby coś zagrano — tego nie słyszałem. Już to muzycznym narodem nie jesteśmy.

W nocy zrywa się ulewna burza. Okazało się, że w czasie tej burzy, nie znając drogi, przebrnęło po nocy 18 klm. z Sochaczewa 3 towarzyszy z Nowego Dworu, których mylnie poinformowano o dacie odjazdu. Przybyli o 5-tej nad ranem; lokują się w obozie i oczywiście natychmiast spać.

Nad obozem, nad wsią całą powiewa już dumnie czerwony sztandar. Dzień rozpoczyna się od podniesienia sztandaru. Cały oboz stoi w dwuszeręgu. Rozlega się nasz hymn, hymn młodzieży. A potem już zwykłą koleją toczą się zajęcia całodzienne. Gry, zabawy, kąpiele, pogadanki, wycieczki, a wszystkim przepłatanie posiłkami, zapelniania dzieł cały, który też szybko schodzi. Wielu towarzyszy zorientowało się, że 10 dni tych przyjemności tożamało. Proszą by zostawili ich na drugą dekadę. Ano — zobaczymy — jak będzie z miejscami.

Trzeba wracać, zostawiając miłych towarzyszy w obozie. Odjeżdżam alkurat w czasie obiadu. Koło wehikułu grupuje się oboz. Konia ruszają. Pada komenda: prezentuj broń. Kto lyżkę, kto widelec, kto menażkę wznosi do góry. Już zdąża słyszeć głos: do ataku broń! Lyżki, widelce zagłębiają się skwapliwie w zupę, czy kawałki doczesnej powłoki jakiegoś wołu, czy innego zwierza.

St. Garlicki.

Gen. Zymierski przed sądem

SZÓSTY DZIEŃ ROZPRAWY

Dzień wczorajszy nie wniósł zasadniczo nic nowego do sprawy.

CO ZEJNAJE GEN. SIKORSKI.

Św. gen. Władysław Sikorski, b. prezes rady ministrów i b. minister spraw wojskowych stwierdza, iż z początku nie był zwolennikiem gen. Zymierskiego, gdyż uważał że jest człowiekiem zbyt młodym i niedoświadczonym na stanowisko zastępcy szefa administracji armji. Okazało się jednak, że gen. Zymierski wniósł do swej pracy bardzo dużo inicjatywy i energii i że w dziale administracji armji położył duże zasługi.

WYGÓROWANA CENA.

Św. prok. Maciszewski, szef korpusu kontrolerów, stwierdza, iż cena zaakceptowana przez szefostwo administracji w umowie z „Protektą” wydała się w korpusie kontrolerów odrazu zbyt wygórowaną. W sprawie oferty firmy „Tank” badanie zarządzane po odrzuceniu oferty przez gen. Zymierskiego nie potwierdziło twierdzenia oskarżonego o złym gatunku materiału, ofiarowa-

nego przez tę firmę. Korpus kontrolerów nie zgodził się na umieszczenie „Tank” na czarnej liście.

JAK TO BYŁO Z TEMI LIBACJAMI!

Św. Kwieciński, członek N. P. R., zetknął się ze sprawą „Protektę” wskutek zatargu, jaki wynikł w łonie partji N. P. R. pomiędzy posłem Popielem a Waskiewiczem. Ten ostatni w rozmowie ze świadkiem wspominał o zarzutach, stawianych Popielowi, a dyskredytujących N. P. R. Świadek dowiedział się wówczas o luksusowym trybie życia posła Popiela, o libacjach z gen. Zymierskim etc. Świadek starał się sprawdzić prawdziwość tych wiadomości i w tym celu poszedł raz (!) na kolację z posłem Popielem i gen. Zymierskim. Ra chunek wyniósł za kolację wszystkich 7 złotych. Tak samo inne zarzuty, stawiane posłowi Popielowi, okazać się miały — zdaniem świadka — zupełnie bezpodstawne.

Św. Władysław Berman, przemysłowiec, przyjaciel gen. Zymierskiego, jeden z założycieli Banku zjednoczonych kooperatywu uważa, iż instytucja ta

KRONIKA POLITYCZNA PRZEGLĄD PRASY

Z MINISTERJUM PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

Minister Pracy i Opieki Społecznej, dr. Jurkiewicz powrócił z urlopu kuracyjnego i w dniu 11 b. m. objął urządowanie. W związku z powrotem Ministra dr. Jurkiewicza, spodziewać się należy że na Radę Ministrów wpłyną w najbliższym czasie dwie bardzo ważne dla świata pracowniczego ustawy a mianowicie: ustawa ubezpieczeniowa dla pracowników umysłowych oraz ustawa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby i ubezpieczeniu robotników na wypadek niezdolności do zarobkowania a ich rodzin na wypadek śmierci ubezpieczonego.

Z MINISTERJUM SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Posel Patek we wtorek lub w środe wyjeżdża z powrotem do Moskwy.

ZMIANY W MINISTERJUM PRZEMYSŁU I HANDLU.

Jak się dowiadujemy, stanowisko dyr. dep. Morskiego w Ministerjum Przemysłu i Handlu obejmie b. Minister Przemysłu i Handlu p. Olszewski Antoni.

Dyrektora Dep. Górniczo - Hutniczego zastępuje do czasu nominacji właściwego dyrektora, naczelnik wydziału hutniczego p. Choroszewski.

ZMIANY PERSONALNE.

Jak się dowiadujemy, Rada Ministrów postanowiła przenieść w stan nieczynny prezesa krakowskiej dyrekcji Poczty i Telegrafów Jarzyńskiego i pczniańskiej J. Urbańskiego, starostę w Pabjanicach Włodzimierza Pollo, komendanta wojewódzkiego w Tereniu inspektora Wróblewskiego. Prokurator przy Sądzie Najwyższym Sieczkowski będzie mianowany dyrektorem departamentu Ministerjum Sprawiedliwości; podprokurator przy Sądzie Apelacyjnym Bekerman będzie mianowany podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym.

Z BANKU

GOSPODARSTWA KRAJOWEGO.

W piątek ubiegłego tygodnia odbyło się zebranie dyrektorów i naczelników wydziałów Banku Gospodarstwa Krajowego. Tematem narad była sytuacja wytworzona przez zawieszenie w czynnościach dwóch wicedyrektorów tegoż Banku, a mianowicie p.p.: Nizyńskiego i Rotschilda. Powzięto szereg rezolucji. Rezolucje te będą przedłożone prezesowi Banku Gospodarstwa Krajowego. Jak donosiliśmy, prezes Banku Gospodarstwa Krajowego ma zostać gen. Górecki, dotychczas jeszcze gen. Górecki nie objął urzędowania.

KONSOLIDACJA KONSERWATYSTÓW POLSKICH.

W dniach 10 i 11 b. m. odbyło się we Lwowie posiedzenie Rady Naczelnej stronnictwa Prawicy Narodowej, odbywające się pod przewodnictwem prezesa stronnictwa, Zdzisława Tarnowskiego. W obradach uczestniczyli delegaci oddziałów: krakowskiego, warszawskiego, łódzkiego i lwowskiego stronnictwa. Po uchwaleniu rezolucji, na wniosek J. Radziwiła, wybrano 3 delegatów dla przeprowadzenia rokowań z Polską Organizacją Zachowawczą Pracy Państwowej i ze Stronnictwem Chrześcijańsko - Narodowym (grupa Dubanowicza) dla przeprowadzenia konsolidacji żywiołów zachowawczych w państwie.

LABORATORIUM DOŚWIADCZALNE DLA MONOPOLÓW SPIRYTUSOWEGO I TYTONIOWEGO.

Dotychczas Monopole Państwowe Tytoniowy i Spirytusowy miały dwa oddzielne laboratoria doświadczalne. Jak się dowiadujemy, obydwie te laboratoria zostaną złączone w jedno i znajdować się będą pod jednym kierownictwem. Rzecz zrozumiała, że przyczyni się to zarówno do zwiększenia sprawności pracy jak i do zmniejszenia niektórych zbędnych kosztów.

oparta była na trwałych i solidnych podstawach.

Pozostałych wielu świadków nie istotnego do sprawy nie wniósł.

ZARZUTY TENDENCYJNEGO PROWADZENIA ŚLEDZTWA.

Po zbadaniu świadków prokurator zgłosił wniosek o zbadanie sędziego śledczego ppłk. dr. Zielińskiego w związku z zarzutami oskarżonych o tendencyjnym prowadzeniu śledztwa.

Sąd przychylił się do tego wniosku, pomimo sprzeciwu obrońcy.

Sędzia śledczy ppłk. dr. Zieliński w zeznaniu swoim wyjaśnił cały szereg spraw, związanych ze śledztwem, omawiając szczegółowo sposób badania pułk. Burgiełła, sprawę zaginięcia raportu inż. Mianowicza, zaprotokółowania zeznania św. Orłowej etc.

Po ukończeniu badania sędziego Zielińskiego, prokurator złożył oświadczenie, z którego wynika, że za nieuzasadnione wystąpienie oskarżonych przeciwko sędziemu śledczemu, obydwaj podsądni pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej.

Posel Popiel zeznawać będzie dnia 16 b. m.

Dziś dalszy ciąg badania świadków.

Zdawało się przez kilka dni, że ośmieszony panującym w niem bezholowem klub radnych sanacyjnych narazie dał spokój inwektywom i powtarzaniu z gramofonową ścisłością bajeczki o porozumieniu pomiędzy Kopssem i PPS. Ale gdzietam. Odsapawszy się, p. Szczurek w „Kurjerze Porannym” jeszcze raz powtarza bajeczkę o porozumieniu pomiędzy Kopssem, a PPS.

Oczywiście, że w bajeczkę tę już żadne niemowlę warszawskie nie uwierzy. Jest tylko kwestja, czy poparcie sanatorów dla kandydata PPS. na stanowisko Prezesa Rady Miejskiej i dla kandydata Kopsa na Prezydenta Miasta było tylko zwykłą gaffą, czy też perfidią, mającą na celu „dowieść” opinii publicznej, że teza o ukartowanym zgórzy podziale stanowisk była słuszna.

Przypuszczamy, że była to raczej gaffa.

Sprawa zachowania się władz politycznych podczas uroczystości Słowackiego i podczas uroczystości koronacyjnych w Wilnie nie schodzi ze szpalt pism. Porusza ją za „Robotnikiem” „Warszawianka”:

„Wszystko co zrobiono ze względów bezpieczeństwa jest oczywiście zrozumiałe, tembardziej że zawsze lepiej przesadzić w ostrożności, niż potem wyrzucać sobie zaniedbania. Ale, mimo wszystko, uroczystości tego znaczenia, będące naprawdę zdarzeniami, nie mogą być dostojowo odprawiane do cudackich częściowo pomysłów ostrożnościowych, nie mogą być okrawiane aż do zaniku, nie mogą być prostru odgrzane i ukrywane, ale muszą mieć swoje przyrodzone rozmiary, jeśli mają być wogóle celowe. W Krakowie, na Wawelu, na wspaniałym dziedzińcu krzyżankowym, nawet w dziesiątej lub dwudziestej części nie zapelnionym, trumna Słowackiego, otoczona grotem wojskowych, sterczała wśród wspaniałości wspomnień miejsca w pustej niemal przestrzeni, a w Katedrze w tej największej chwili pustka była niezapomnianie przerażająca, w Wilnie zaś oko ludności nie dotarło do wieńczącego w pustym czworoboku wojska obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej, a nawet dostęp do pochodu był odcięty. Ludzie którzy pamiętają pogrzeb Mickiewicza na Wawelu lub rocznicę Grunwaldu w Krakowie, prostru brali głowę w ręce, pytając, dlaczego teraz ma być gorzej, a w Wilnie zgodnie stwierdzano, że takie odsunięcie ludności i patników od Matki Boskiej Ostrobramskiej nikt wogóle z czasów przecież bardzo ciężkich nie pamięta. Krótko mówiąc zamarnowano dwie wielkie chwile, a zamarnowano dlatego właśnie, że myślano o wszystkim innym, ale nie o tem, co było najistotniejsze i najważniejsze, o tej duszy zbiorowej”.

„Głos Prawdy” odkrył nowe hasło: „Uciekajmy od nędzy”. Hasło to niewątpliwie spodoba się wszystkim. Wszystkim, bez wyjątku i prawicy i lewicy i centrum:

„Gdziekolwiek zwrócimy nasze oczy, wszędzie żywe znajdujemy dowody naszego — w stosunku do świata, w którym żyjemy — zapóźnienia, wszędzie rażące ubóstwo wegetacji człowieczej i ulegająca coraz bardziej złym podstępom psychikę obywateli. Nasza niska stopa życiowa może się stać bardzo groźną bronią przeciw nam samym i przeto należy wszelkimi dostępnymi środkami dążyć do stopniowego podnoszenia jej”.

Gdybyż tylko „Głos Prawdy” potrafił wskazać, jak tę ucieczkę w praktyce oskutećnić, byłby stworzył nową w dziejach ludzkości epokę, jak epokę stworzyła ucieczka... Mahometa.

PLANY NOWYCH GIGANTYCZNYCH LOTÓW

W amerykańskich kołach lotniczych badane są obecnie możliwości dokonania nowych rekordowych lotów. Sekretarz lotnictwa Wilbour projektuje lot dookoła równika, czego miałyby się podjąć kom. Byrd. Wyszowany jest również projekt gigantycznego lotu dookoła świata, którego etapami służyłyby wielkie miasta wszystkich niemal części świata. Lot ten miałyby się odbyć według marszruty Nowy York - Paryż - Kair - Madras - Singapore - Melbourne - San Francisco i z powrotem do New Yorku. Etapem kulminacyjnym tego lotu byłby przelet bez lądowania z Melbourne do San Francisco, co równałoby się zdobyciu oceanu Spokojnego i ustanowieniu nowego rekordu lotu bez lądowania, bijącego dotychczasowe rekordy Lindbergha, Chamberlina i Byrda oraz długość ostatniego lotu Genua Rio de Janeiro. Istnieje również projekt przelotu nad biegunem południowym, wysuwany przez Byrda. Lot dookoła równika rozpoczynałby się i kończył w Panamie i odbywał w dwóch trzecich ponad oceanami.

A my? A Polska? Gdzie jesteśmy?

TELEGRAMY ŚWIATOWE KONSORCJUM BANKOWE

Amsterdam, 11 lipca. (PAT.). „Allgemein Handelsblad“ ogłasza na podstawie wiarygodnych informacji następujące szczegóły o wynikach rokowań, jakie toczyły się w Nowym Yorku między gubernatorem Federal Reserve Board Strongiem, prezydentem Banku Rzeszy niemieckiej dr. Schachtem, gubernato-

rem Banku Angielskiego sir Normanem oraz przedstawicielem Banque de France Ristem. Według informacji tych, utworzono z inicjatywy gubernatora Stronga i za pośrednictwem Banque de France konsorcjum bankowe, w którego skład wchodzi obok Federal Reserve Board 15 europejskich banków.

ODROCZENIE POSIEDZENIA KONFERENCJI 3 MOCARSTW

Genewa, 11 lipca. (PAT.). Sekretarjat konferencji 3-ch mocarstw ogłosił dziś rano komunikat, donoszący, iż ze względu na tragiczną śmierć irlandzkiego ministra sprawiedliwości, O'Higginsa, b. delegata na konferencję w sprawie ograniczenia zbrojeń morskich, posiedzenie plenarne, które miało się rozpocząć dziś o godz. 15-tej, zostało bezterminowo odroczone. Komunikat ten — zaznacza agencja Havasa — wywołał zdziwienie jedynie z powodu użytego pretekstu dla odroczenia posiedzenia.

Wiedeń, 11 lipca. (AW.). Pisma miejscowe donoszą, iż w nocy z 10 na 11 b. m. odbywała się żywa wymiana depesz między Londynem, Waszyngtonem i Tokio. Akcja ta miała na celu zapobieżenie fiasku genewskiej morskiej konferencji rozbrojeniowej. Wynikiem tych wysiłków było odroczenie posiedzenia plenarnego konferencji, wyznaczonego na dzień 11 b. m. w południe, na którym to posiedzeniu ogłoszone miało być zerwanie obrad konferencji. Rzeczoznawcy mają podjąć ponowne próby porozumienia co do tonu krążowników.

WYBORY DO SENATU W RUMUNJI

Bukareszt, 11 lipca. (PAT.). Przy wyborach do Senatu, na ogólną liczbę 115 mandatów, partja rządowa o-

trzymała 96 mandatów, partja narodowo-chłopska 17, mniejszości — 2 mandaty.

SPRAWA POBORÓW URZĘDNICZYCH W PARLAMENTCIE FRANCUSKIM

Paryż, 11 lipca. (PAT.). Na skutek odmowy Poincarégo wchodzenia w jakakolwiek dyskusję dla osiągnięcia kompromisu w sprawie poborów urzędniczych, komisja finansowa Izby Deputowanych, 14 głosami prze-

ciwił 8 głosom, przy 6 powstrzymujących się od głosowania, postanowiła przekroczyć sumy, proponowane przez Poincarégo. W sprawie tej rząd jest zdecydowany postawić kwestję zaufania.

KOMPROMITACJA OGŁUPIAŁYCH MONARCHISTÓW NIEMIECKICH

Kolonja, 11 lipca. (PAT.). Sensacyjny proces koloński przeciwko awanturnikowi Domeli, który odgrywał przez dłuższy czas rolę syna kronprinza, zakończył się skazaniem Domeli na 7 miesięcy więzienia, z zaliczeniem mu jednak 6 miesięcy aresztu śledczego. Proces obfitował w momenty komiczne, kompromitujące największych działaczy w Niemczech. Oskarżony przybrał fałszywe nazwisko hr. Lievena, gdyż chciał dostać się do kół arystokratycznych i poznać ich sposób życia. Rozczarował się jednak szybko, gdyż przekonał się, że wszystkie zabawy ar-

stokratycznych korporacji studenckich kończyły się zazwyczaj ordynarną pijatyką. Tytuł księcia niemieckiego był mu narzucony w Erfurcie. Policja erfurcka zaalarmowała hotel, w którym mieszkał, zawiadamiając właściciela, że pod przybranym nazwiskiem ukrywa się książę Wilhelm Pruski, syn następcy tronu. Gdy Domeli chciał wpisać do złotej księgi nazwisko barona Korfa, właściciela hotelu błagał go, by podpisał się zaraz za podpisem kanclerza Marxa „swem własnym nazwiskiem“, gdyż incognito jego już zostało zdradzone.

WYBORY DO RAD MIEJSKICH W KOWLU I WŁODZIMIERZU

Łuck, 11 lipca. (PAT.). Dnia 10 lipca w Kowlu i Włodzimierzu odbyły się wybory do rad miejskich. Frekwencja bardzo duża, bo przeszło 90 proc. Frekwencja Polaków 55 proc. Wybrano w Kowlu 9 Polaków; w tem 5 PPS., dwóch

N. D. i 2-ch bezpartyjnych; dwóch Ukraińców i 14 żydów. We Włodzimierzu — Polaków 6, w tem 2 PPS., 2 demokratów, 1 N. D. i 1 bezpartyjny; czterech Ukraińców i 14 żydów.

ZAMKNIĘCIE SZKOŁY POLSKIEJ W NADRENI

Berlin, 10 lipca. (PAT.). „Berliner Tageblatt“ podaje dopiero dziś wiadomość o zamknięciu przez niemieckie władze szkolne polskiej szkółki prywatnej w Nadrenji. Zamknięcie tej szkółki nastąpiło już przed 6 tygodniami, po niespodziewanej inspekcji, dokonanej przez radcę szkolnego Knappego. Wydał on to zarządzenie po stwierdzeniu, że w podręcznikach, używanych w tej szkółce, wydrukowana była „Rota“ Koponickiej.

miec i Austrii, uchwalił rezolucję, stwierdzającą, że stosunki pomiędzy państwami powinny być oparte na poszanowaniu traktatów, oraz potępiając wszelkie ewentualne próby zastosowania w stosunkach międzynarodowych siły w celach agresywnych. W drugiej rezolucji kongres domaga się dostarczenia pracy przedewszystkiem jednostkom, rannym podczas wielkiej wojny.

TRZĘSIENIE ZIEMI W JEROZOLIMIE

KONGRES BYŁYCH KOMBATANTÓW

Luxemburg, 11 lipca. (PAT.). Obradujący tu kongres byłych kombatanów, w którym biorą udział przedstawiciele Nie-

JEROZOLIMA, 11 lipca. (PAT.). Żydowska Agencja Telegraf. donosi, iż dzisiaj nastąpiło w Jerozolimie silne trzęsienie ziemi. Wiele domów runęło. Są liczni ranni. Szkody materialne są bardzo znaczne. Szczegółów na razie brak.

WIADOMOSCI TELEGRAFICZNE.

— Rokowania handlowe niemiecko - litewskie mają się rozpocząć ponownie dn. 20 lipca r. b. w Berlinie.

— W sobotę nad wieczorem w morzu bałtyckim utonął w czasie kąpiel admirał niemiecki Koch. B. admirał Koch znany był z roli, jaką odegrał w słynnej bitwie, pod Skogerak, w czasie wielkiej wojny.

— Z Drezna donoszą, iż jak dotychczas stwierdzono, wskutek katastrofy oberwania się chmury, poniosło śmierć 145 osób. Cyfra ta nie jest jednak jeszcze ostateczna.

— „Vossische Ztg.“ donosi, iż pomiędzy gabinetem Rzeszy a stronictwami rządowymi doszło do porozumienia w sprawie ogłoszenia rządowego projektu ustawy szkolnej z chwilą, gdy ten projekt zostanie tylko przedłożony Radzie Państwa Rzeszy.

— Znany z okresu hakatystycznej kolonizacji w Wielkopolsce, Drzymała, otrzymał od okręgowego urzędu ziemskiego w Poznaniu na własność osadę likwidacyjną Grabowo w powiecie Myrzyńskim.

— Redaktor dziennika rojalistycznego „Action Francaise“ Maurice Pujos, aresztowany, w związku z ucieczką Daudeta, został wypuszczony na wolność.

— Prezydium WCiK'a postanowiło zamianować przedstawicielem sowieckim w Helsińgforsie Aleksandrowskiego, b. posła w Kownie, usuniętego z zajmowanego wówczas stanowiska, na skutek żądań Waldemarsa.

— Z Havany donoszą, iż miejscowa policja aresztowała 87 komunistów, z których 7 postawiono w stan oskarżenia o zdradę stanu.

KRONIKA EMIGRACYJNA.

EMIGRACJA DO KANADY.

Urząd Emigracyjny zawiadamia, że aby nie dopuścić do rozdzielenia rodzin emigrantów, a zwłaszcza małoletnich dzieci od matek, inspektor kanadyjski w Gdańsku odmawia wiz emigrantom, jadącym do mężów w Kanadzie, które pozostawiają dzieci swe w kraju, jeżeli dzieci te są wymienione w pozwoleniu (w „permicie“), wydanym przez Departament Kolonizacji i Imigracji w Kanadzie. Jeżeli dzieci nie są wymienione we wzmiarkowanym pozwoleniu sprawa przekazywana jest przez Inspektora do kanadyjskiego Urzędu Emigracyjnego w Londynie, który może zgodzić się na udzielenie wizy, jeżeli uzna, że przyczyna pozostawienia dzieci w kraju jest słuszna. W tym wypadku potrzebne jest przedstawienie świadectw lekarskich, stwierdzających zdrowie dzieci.

EMIGRACJA DO ARGENTYNY.

Międzynarodowe informacje o argentyńskim rynku pracy stwierdzają, że przybywający robotnicy miejscy, rzemieślnicy i handlowcy nie mają widoków otrzymania pracy i wielu z nich znajduje się z tego powodu w bardzo ciężkich warunkach. Aby nie zwiększać liczby bezrobotnych polskich obywateli na wychodźstwie, Urząd Emigracyjny postanowił te same ograniczenia paszportowe, które były poprzednio stosowane do rodzin rolniczych, rozszerzyć również na rodziny rzemieślników, robotników miejskich i kupców, a mianowicie nie wydawać im paszportów emigracyjnych, o ile w skład ich wchodzi choćby jedno dziecko poniżej lat 18. Nie podlegają niniejszemu ograniczeniu jedynie te rodziny, które bądź udowodnią w sposób dostateczny w biurze paszportowym Urzędu Emigracyjnego w Warszawie lub w ekspozyturze Urzędu we Lwowie posiadane, po opłaceniu kosztów podróży, 300 dolarów w gotówce lub ich równoważność w innych walutach, bądź przedstawia wiarygodne rejmentalne wezwania („affidavit“), zaświadczone przez wydział konsularny Poselstwa Polskiego w Buenos - Aires, od krewnych i pracodawców, zamieszkałych w Argentynie. Kwota powyższa lub wezwania wymagane są również w dalszym ciągu od inteligentów i osób niezdolnych do pracy fizycznej, nawet wyjeżdżających jednostkowo, bez rodzin. Urząd Emigracyjny ostrzega przytem robotników samotnych, którzy nie podlegają powyższemu ograniczeniu, że otrzymanie pracy na roli łatwe jest jedynie w okresie zbiorów, które trwają od listopada do kwietnia. Przez pozostałe miesiące robotnicy zmuszeni są najczęściej bądź do wydziania zarobionych pieniędzy, bądź do przyjęcia pracy na warunkach, przeważnie niekorzystnych.

EMIGRACJA DO FRANCJI.

Zapotrzebowanie na robotników polskich we Francji w miesiącu lipcu wynosi: 50 górników i 200 robotników niewykwalifikowanych do kopalni rudy żelaznej oraz 535 robotników i 324 robotnic do pracy w gospodarstwie rolnem.

Zapisy górników na wyjazd są przyjmowane w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy, natomiast robotnicy niewykwalifikowani do kopalni oraz robotnicy rolni mogą zapisywać się w następujących miejscowościach: Kalisz: 50 rob. rolnych, 25 kobiet. Wieluń: 50 rob. roln., 25 kobiet. Wilno 15 niew. gór., 50 rob. roln., 25 kobiet. Grodno 15 niew. gór., 50 rob. roln., 25 kobiet. Łódź: 50 niew. gór., 50 rob. roln., 30 kobiet. Lwów: 20 niew. gór., 50 rob. roln., 40 kobiet. Kraków: 10 niew. gór., 50 rob. roln., 40 kobiet. Tarnopol: 50 rob. roln., 50 kobiet. Częstochowa: 20 niew. gór., 50 rob. roln., 30 kobiet. Radomsko: 50 rob. roln., 30 kobiet. Kielce: 10 niew. gór., 35 rob. roln., 10 kobiet. Sosnowiec: 50 niew. gór.

Dom wyleciał w powietrze

We wsi Lipie (powiat janowski) nastąpił wybuch 200 kg. amonitu na strychu, znajdującej się w tej miejscowości fabryki terpentyny. Dom koło fabryki, będący własnością Janusza Millera, wyleciał w powietrze. Zachodzi przypuszczenie, iż sprawcą wybuchu był 17-letni dozorca strychu, Franciszek Chmielewski, którego dotąd nie znaleziono. Przypuszcza się, iż zginął on w czasie wybuchu. O sile wybuchu świadczy fakt, że szczątki domu znaleziono w promieniu półtora km. od miejsca katastrofy. Energiczne śledztwo w toku.

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU

ZWYCIĘSTWO BOJKOTOWE P. P. S. W ZAGŁĘBIU NAFTOWYM

W niedzielę, w gminie wybitnie robotniczej — Tustanowice, obok Borysławia, odbyły się wybory do IV koła. Uprawnionych do głosowania było 12,247 osób; głosowało zaledwie 1397 czyli 11 proc. Zwyciężył blok polsko - ukraińsko-żydowski. Endecja nie wystawiła nawet żadnej listy. Komuniści otrzymali 124 głosy.

Również wczoraj odbyły się wybory do IV koła w Drohobyczu. Uprawnionych

do głosowania było 13211, a głosowało tylko 3354, t. j. 26 proc. Zwyciężyła lista bloku polsko-ukraińsko-żydowskiego. Czumowcy uzyskali 344 gł. Robotnicy w zupełności zbojkotowali wybory. Prócz Czumowców, ani jeden robotnik nie wziął udziału w głosowaniu. Na liście czumowców padły głosy podupadłych rzemieślników i handlarzy żydowskich.

WYBORY DO RAD MIEJSKICH NA WOŁYNIU.

W związku z odbywającymi się wyborami do rad miejskich na terenie województwa wołyńskiego dn. 9 i 10 lipca odbyły się wielkie zgromadzenia przedwyborcze w Kowlu, Włodzimierzu Wołyńskim, Łucku i Równem.

Przemawiali tow. tow.: pos. Kuryłowicz, Kaczanowski i Fijałkowski.

Biała Podlaska

NARESZCIE!

A. W. donosi: Podlaska wytwórnia samolotów wznawia w dniu dzisiejszym całkowitą swoją produkcję.

Blizne

KŁAMSTWA „DWUGROSZÓWKI“ O WYBORACH GMINNYCH.

W numerze z dn. 29 b. m. umieściliśmy całkowicie zgodne z prawdą informacje o przebiegu wyborów w gm. Blizne (pow. warszawski).

Przygwoźdzeni zwolennicy p. Bugajewskiego usiłują wykreślić się od odpowiedzialności za zerwanie wyborów i przerzucić ją na PPS, kłamiąc jak z nut o rzekomej „bojówce z Woli“, którą mieli sprowadzić socjaliści, celem steryzowania wyborców. W rzeczywistości było odwrotnie. Zwolennicy p. Bugajewskiego z pośród miejscowych strycharzy ze związku enpeerowskiego, w stanie nietrzeźwym awanturowali się na zebraniu, usiłując nawet bić naszych towarzyszy, rozdających listy kandydatów.

Podziwiać należy czelność notatki, niezwykłą nawet, jak na „Dwugroszów-

kę“. Na szczęście zaufanie wyborców do p. Bugajewskiego jest odwrotnie proporcjonalne do jego tupetu.

Lwów

2 KATASTROFY SAMOCHODOWE.

Na szosie z Brzuchowic do Lwowa, w ciągu jednego dnia zdarzyły się 2 katastrofy samochodowe. Pierwszej uległa dorożka samochodowa, nadmiernie obciążona pasażerami. Przy gwałtownym skręceniu przewróciła się, nakrywając sobą wszystkich pasażerów. Dwie osoby odniosły ciężkie rany, 3 zaś cięższe kontuzje. Drugiej katastrofie uległa również dorożka samochodowa, którą jechał posterunkowy policji, chcąc pośpieszyć z pomocą na miejsce pierwszej katastrofy. Przyczyną tej drugiej katastrofy była podobno nietrzeźwość szofera taksówki.

NAGA KOBIETA USIŁOWAŁA POWIESIĆ SIĘ NA LATARNI.

Wczoraj, o godz. 8 wiecz. tuż w bramy wejściowej do Teatru Wielkiego, jakaś kobieta, zrzuciwszy zupełnie suknię i trzymając w ręku kawałek sznurka, usiłowała wdrapać się na latarnię, aby na niej odebrać sobie życie przez powieszenie.

Kilka osób powstrzymało tę kobietę i uniemożliwiło jej wspinanie się po latarnię. Okazało się, że jest to Marja Dereziakówna, która usiłowała odebrać sobie życie pod działaniem zastrzykniętej morfiny.

Robotnicy popierają swoje pismo

WARSZAWA ROBOTNICZA

ZARZĄD KASY PRZECZERNOSCI I WZAJEMNEJ POMOCY PRACOWNIKÓW FUNDUSZU BEZROBOCIA.

W ubiegłą niedzielę odbyły się wybory władz nowopowstałej Kasy Przeczerności i Wzajemnej Pomocy pracowników Funduszu Bezrobocia, przy udziale delegatów pracowników Obwodowych Biur F. B. z całej Rzplitej.

Do Zarządu wybrani zostali przedstawiciele pracowników w osobach: W. Szturnm de Sztrama, J. Domańskiego i St. Załęskiego.

Ponadto w skład Zarządu Kasy wchodzi: A. Zdanowski i J. Sajałto, członkowie Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

Do Komisji Rewizyjnej weszli: Zborowski z Łodzi i Zieliński z Poznania oraz, z ramienia Zarządu Głównego F. B., Sławomir Dabulewicz.

ZJAZD PRACOWNIKÓW FUNDUSZU BEZROBOCIA W WAR-

Dn. 10 lipca, w Związku Handlowców, otwarto Zjazd Delegatów Pracowników Funduszu Bezrobocia w sprawach zawodowych, pod przewodnictwem radcy prawnego F. B., M. Grzybowski.

Zjazd powitał w serdecznych słowach, w imieniu swoim i przewodniczącego Zarządu Głównego F. B. T. Szubartowicza, dyrektor F. B., Z. Kmity, nawołując do stworzenia silnej organizacji zawodowej, dbającej, poza obroną interesów pracowników, również o dobro instytucji.

W poważnym nastroju, po wystąpieniu referatów, wygłoszonych przez J. Domańskiego i W. Szturnm de Sztrama, oraz sprawozdań przedstawicieli poszczególnych obwodów, uchwalono przystąpić do zorganizowania jednolitego Związku Pracowników Funduszu Bezrobocia oraz stworzenia własnego organu prasowego, który, poza obroną interesów pracowników, współdziałałby również w rozwoju i popularyzacji instytucji.

LIKWIDACJA STRAJKU BUDOWLANEGO.

Jak donosi Koresp. Warszawska — strajk budowlany w Warszawie został zlikwidowany. Robotnicy powrócili do pracy na proponowanych im poprzednio warunkach.

WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

POSIEDZENIA, ZGROMADZENIA ODCZYTY.

Warszawski Wydział Kobiecej PPS. podaje do wiadomości, że dziś, we wtorek, dnia 12 lipca, odbędzie się posiedzenie Wydziału w lokalu przy ul. Leszno 53, o godz. 7 wieczorem punktualnie.

Wszystkie Członkinie Wydziału obowiązane są przybyć na posiedzenie.

We wtorek, dnia 12 b. m.

Dzielnica Śródmiejska o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Praska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy — Brukowa 29 — odbędzie się posiedzenie Komitetu dzielnicowego.

Koło tramwajarzy „Praga“. O godz. 7, Brukowa 29, zebranie Koła.

Powązki. O godz. 7, Okopowa 30, m. 16, posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Koło Tramwajarzy „Jerozolima“ o godz. 5-jej, Chłódna 41, zebranie koła.

Koło rzeźników o godz. 5 w lokalu dzielnicy, Chłódna 41, odbędzie się zebranie koła.

Koło Gazowni Ludna. O g. 6 (Al. Jerozolimskie 6), ogólne zebranie członków.

Dzielnica Marymont o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Marymoncka 40, odbędzie się posiedzenie komitetu

W środę, dnia 13 b. m.

Pocztowa Org. P. P. S. o godz. 7 w lokalu O. K. R. (Al. Jerozolimskie 6), odbędzie się posiedzenie Komitetu z mężami zatrudnionymi w Związkach Zawodowych.

Wola - Czyść, o godz. 6, Wolska 44, posiedzenie komitetu oraz o godz. 7 ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Ochota o godz. 6 w lokalu Grójcka 59, odbędzie się posiedzenie komitetu oraz o godz. 7 ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Starówka o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Rycerska 6, odbędzie się posiedzenie komitetu.

Koło Tramwajarzy „Starówka“, o godz. 7, Rycerska 6, zebranie koła.

Dzielnica Czerniaków o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Sołec 67, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Mokotów. O godz. 5 w lokalu dzielnicy, Bagatela 12a, odbędzie się posiedzenie Komitetu Dzielnicowego.

Z ŻYCIA PARTJI

O.K.R.P. S. Warszawa - Podmiejska. Posiedzenie O. K. R. P. S. Warszawa-Podmiejska odbędzie się w sobotę, dn. 16 b. m., o godz. 5 popoł. w lokalu W.O.K.R., Al. Jerozolimskie 6. Na porządku dziennym: 1) sprawy organizacyjne; 2) wybór Egzekutywy; 3) sprawy samorządowe; 4) wolne wnioski. Obecność wszystkich członków niezbędna.

Koło Drukarzy P. P. S. W myśl Uchwały Egzekutywy Koła Drukarzy P. P. S. zawieszona została działalność na czas letni.

Egzekutywa Koła Drukarzy P. P. S.

NA WARSZAWSKI FUNDUSZ ROBOTNICZY

Wtorkowski Jan 1 zł. i wzywa tow. Wiśniewski Bazyli, Postek Jan, Brzostek Józef, Sawicki Ludwik, Śliwowski Stanisław — po zł. 2.

Zawadzki K. 1 zł. wzywa: Nowak A., Pasek Józef, Bochyński Leopold, Janowski Władysław, Skowroński Franc. — po zł. 2.

Tow. W. Zajaczkowski zł. 10.— wzywając do złożenia po zł. 5.— następujących tow. W. Krala, J. Żegawko, J. Komorowski, H. Sarnowski, B. Foltmana, St. Zajaczkowski, St. Malinowski, I. Krasnodębski, St. Stańczykowski, A. Łaskowski, F. Sobociński.

Ruch kult.-oświatowy. WYCIECZKI ZARZĄDU GŁÓWNEGO T. U. R.

Do źródeł Wisły (Katowice, Królewska Huta, Cieszyn, Skoczów, Żywiec, Babia Góra i in.), od 18 do 25 lipca. Koszt 60 zł. Prowadzi t. poseł Zygmunt Piotrowski. Zapisy do dn. 10 lipca przyjmuje Sekretariat Generalny T. U. R., ul. Czerwonego Krzyża 20.

Uczestnicy wycieczki nie należący do T. U. R. i P. P. S. płać o 5 zł. więcej.

W PIENINY wycieczka zwiedzi: Kraków, Nowy Targ, Czorsztyn, Przełom Dunajca przez Pieniny (na łąkach), Krościenko, Szczawnicę, Góry: Czerwik, Sokolica, Trzy Korony. Na cześć stronie: Czerwony Klasztor, Grota Aksamitki. Przejście przez Wielki Rogacz do Piwnicznej. Wreszcie Nowy Sącz.

Wyjazd: sobota, dn. 16 lipca o godz. 21 m. 40 z dworca Głównego. Powrót dnia 23 lipca o godz. 5 m. 35 rano.

Zapisy przedłużone do 12 lipca (wtorek) do godz. 12 w południe. Po tym terminie nikt na wycieczkę przyjęty nie będzie. Zapisy przyjmuje Sekretariat Gen., Czerwonego Krzyża 20, w godz. od 10 — 2 i od 5 — 7 po poł.

GIEŁDA

Warszawa, dnia 11 lipca

Waluty i dewizy.
Dolar Stan. Zjedn. 8.91½ Belgia 124.42
Holandia 358.35. Londyn 43.43. Paryż 35.03
Praga 26.50. Szwajcaria 172.15. Włochy 48.77
Wiedeń 125.87½. Nowy Jork 8.93

Papiery procentowe.

8% L. Z. Państw. Banku Roln. 92.00. 8% L. Z. Banku Gosp. Kraj. 92.00. 10% Poż. kolei. 103.00.—. 5% Państw. Poż. Konwersyjna 62.00
% L. Z. Warszawy 75.25—77.00 74.80 5% L. Z. Warszawy 63.75 — 63.50 — 63.00 —
4½% L. Z. Warsz. 54.00—53.50 6% Poż. dol. 85.00 (zł. 759.00). 8% Poż. konwersyjna 62.00 62.10 L. Z. ziem. 57.00—57.00 — 57.00
6% Pożyczki dol. 1920 r. 84.25. Premjówka 53.00—53.75.

Akcje.

Bank Polski 134.00—132.75. — Bank Dyskontowy 130.00. Bank Tow. Spółdz. —. Bank Zachodni 25.00. Bank Zjedn. Ziem Pol. 69.00 Bank Zw. Sp. Zarobk. 76.50. Kijewski 2.65. Siła 88.00 Chodorów 116.00 Czersk 0.85 Gosiławice 82.00 Cukier 4.00—4.10 Łazy 43.00. Wysoka 121.00. Nobel 44.00. Węgiel 78.50—77.00. Firlej 50.00. Cegielski 38.00 — 32.50 Lilpop 22.75—23.25 Modrzejów 7.25. Norblin 160.00 Ostrowiec 73.00 66.00. 67.00. Rudzki 2.05 1.97 Starachowice 49.00 — 47.75 — Zieloniewski 17.50. Zawiercie 30.00 Żyrardów 16.50 Puls 9.25—9.50. Spiess 90.00.—. Michałów 0.45 Ortwein 18.00. Spirytus 3.90—3.85. Haberbusch 135.00 Żegluga 0.68—0.54

Notowania pozagieldowe.

z dnia 11 lipca g. 10 w.
Dolar amer. 8.92½.
Akcje — tendencja słabsza. Bank Polski 132.00. Cukier 4.00. Węgiel 80.00. Modrzejów 7.20. Lilpop 24.10. Rudzki 2.00. Starachowice 48.00 — 47.25.
Rubli 100 złotych 463.00. Listy Zastawne złotowe mocniejsze — poszukiwane. Obroty wyższe. Obroty zaś akcjami ospele.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

KRONIKA

STAN POGODY.

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 25,1°, najniższa 15°. W górach padał deszcz, temperatura wynosiła około 15°.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: zachmurzenie malejące, lecz niewykłuczone jeszcze przelotne opady, zwłaszcza we wschodniej części kraju i w górach. Ciepło. Słabe lub umiarkowane wiatry zachodnie.

Przepisy o urządzaniu piekarni. Min. spraw wewnętrznych wydał następujące zarządzenie: 1) nie należy wydawać koncesji na uruchomienie nowych piekarni, o ile nie odpowiadają one ściśle wszelkim warunkom i przepisom, zawartym w rozporządzeniu ministra zdrowia publicznego z dn. 26 lutego 1921 r. o urządzaniu i utrzymywaniu piekarni, sklepów z pieczywem oraz wypieku chleba, 2) wszystkie obecnie istniejące piekarnie winny być poddane do 1 października 1927 r. gruntownej rewizji przez organy sanitarne, 3) wszystkie piekarnie, nieodpowiadające przepisom wspomnianego rozporządzenia, a mogące być uporządkowane, zgodnie z wymaganiami tego rozporządzenia, winny dokonać tego w terminie do 1 lipca 1928 r. 4) w piekarniach, nieodpowiadających przepisom warunkom i nienadających się do uporządkowania, należy wstrzymać wypiek, a sprawę zamknięcia warsztatu pracy skierować na drogę sądową.

Zjazd Związku Słowiańskich Tow. Turystycznych. Na ostatnim posiedzeniu zarządu głównego Pol. Tow. Tatrzaniego uchwalono ostateczny program i termin zjazdu Związku słowiańskich tow. Turystycznych, w którym wezmą udział delegaci towarzystw turystycznych Czechosłowacji, Jugosławii, Bułgarii i Polski. Zjazd odbędzie się od 21 do 24 września r. b. Przez pierwsze dwa dni zjazd będzie obradował w Krakowie, przyczem zwiedzone będą zabytki miasta i urządzona wycieczka do Wieliczki. W trzecim dniu uczestnicy wycieczki wyjadą samochodami przez Myślenice — Nowy Targ do Czorsztyna, skąd łodziami przejadą przez Pieniny do Szczawnicy, a następnie podążą samochodami na nocleg do Zakopanego. W czwartym dniu nastąpi obrada i zamknięcie zjazdu w Zakopanem. Następnymi dniami odbywać się będą nieoficjalne wycieczki po Tatrach, prawdopodobnie na Halę Gąsienicową dla zwiedzenia nowego schroniska. W związku ze zjazdem ma być wydany w języku polskim rocznik Związku, obejmujący wiadomości o turystyce we wszystkich krajach słowiańskich.

Pokaz wojny lotniczo - gazowej. W dniu 14 b. m. o godz. 8 wiecz., odbędzie się na lotnisku mokotowskim (wejście od ul. Topolowej, kolonia Staszka) wielka wojna lotniczo - gazowa. Na program złożą się: przelot aeroplanów nieprzyjacielskich, atak bomb gazowych, okropności wojny chemicznej, ośmienie lotniczą dymami gazowymi, ogień artylerii przeciwlotniczej, reflektory w poszukiwaniu aeroplanów i zwycięskie odparcie ataku nieprzyjaciela. Pokaz powyższy będzie jedyną demonstracją obrony ludności na wypadek wojny gazowej. Wstęp tylko 1 złoty, dla młodzieży uczącej się i wojskowych do rangi sierżanta włącznie 50 groszy. W razie niepogody pokaz odbędzie się dnia następnego.

Gdzie można zarejestrować aparat w Warszawie.

Dla wygody noworejestrujących się radioamatorów podajemy poniżej adresy tych urzędów pocztowych w Warszawie, które wydają upoważnienia na posiadanie radioodbiorników:

Główny Urząd Pocztowy Plac Napoleona Nr. 1 okienko 40.

Urząd Pocztowy nr. 2 ul. Chmielna Nr. 53a.

Urząd Pocztowy Nr. 4 Brukowa Nr. 28 (Praga).

Urząd Pocztowy nr. 9 Nowe Brudno (Praga).

Urząd Pocztowy nr. 21 Żoliborz.

Warszawa Telegraf, ul. Fredry.

Na prowincji upoważnienia na radioaparaty wydają miejscowe urzędy pocztowe.

GŁOSY CZYTELNIKÓW

BANK ZIEMIANSKI JAKO PRACODAWCA

Franciszek Lewandowski od r. 1906 pracował w Kredytowym Tow. Ziemskim (obecnie w Banku Ziemiańskim). W kwietniu b. r. t. j. po 21 latach rzetelnej pracy Lewandowski zmarł. Bank Ziemiański chce obecnie usunąć z mieszkania przy Banku pozostałą po Lewandowskim żonę, proponując jej za ledwie 300 zł. za wyprowadzenie się. Rzecz naturalna, Lewandowska za tę sumę nie kupi sobie mieszkania. Bank grozi eksmisją. Dodać należy, że Bank nie chce dać wdowie żadnej emerytury, ani nawet jednorazowej zapomogi, mimo to, że maż jej pracował w Banku 21 lat. — Na pogrzeb dano jej tylko 165 zł., co nie pokryło kosztów pochowania nieboszczyka.

To się nazywa uczciwie „ziemiańskie” postępowanie.

STRASZNA TRAGEDJA

przy ul. Targowej

Zabójstwo 12-letniej dziewczynki i samobójstwo

Przy ul. Targowej nr. 59, dwupokojowe mieszkanie na II piętrze zajmuje F. Kolkiewicz, który, wyjechawszy w dn. 1 b. m. na miesięczny urlop, pozostawił mieszkanie na opiece dozorczy. Codziennie chodził tam pomocnik dozorczy, 19 letni Władysław Piwowski, który sprzątał pokoje, a jednocześnie córka dozorczy, 12-letnia Irenka Kłosowska, ucznica V oddziału szkoły powszechnej — odrabiała lekcje i bawiła się.

W dniu wczorajszym Irenka również udała się na górę, a za nią Piwowski. Była wówczas godzina 9 rano.

Przez jakiś czas dozorca, spoglądając na balkon mieszkania, widział kręcącą się tam córkę, oraz Piwowskiego, który zamykał balkon i podlewał kwiaty. Kiedy zbliżyła się godz. 12-ta, dozorca, zaniepokojony tem, że na balkonie nikt się nie ukazuje, pośpieszył na górę. Zastał mieszkanie zamknięte — i pomimo łomotania we drzwi — nikt mu nie otworzył. Wobec tego pobiegł do sąsiedzi, a następnie policjanta, którzy wywarali drzwi.

Po wejściu, oczom obecnych przedstawiał się straszny widok. W przedpokoju leżała Irenka w kałuży krwi, z roztraskaną czaszką; opodal, na ścianie, leżały kawałki mózgu, które rozprysnęły się pod silnym uderzeniem siekiery. W tymże przedpokoju, tuż nad wyciągniętym trupem, na gazomierzu przy suficie, wisiał Piwowski, z pętlą na szyi, zrobioną ze sznurka oraz szelek. Przybyły lekarz Pogotowia skonał w chwili śmierci.

Podłożem strasznego morderstwa i samobójstwa była miłość. Piwowski od pewnego czasu napastował małą Irenkę, oświadczał jej, że po odbyciu powinności wojskowej ożeni się z nią i będą bardzo szczęśliwi. Na to spotykał się z odpowiedzią, że on dla niej za głupi, ona chce się uczyć, a jeśli przyjdzie do zamążpójścia, to wyjdzie za urzędnika, a nie za dozorcę. Kiedy wreszcie, na skutek ciągłego napastowania, rodzice Irenki zwrócili mu uwagę, a następnie zagrozili mu wydaleniem, Piwowski posmutniał i całymi dniami chodził zafasowany.

Morderstwo było zgóry uplanowane, albowiem, idąc na górę, zabójca wziął ze sobą małą siekiere, ukrywszy ją najwidoczniej pod garderobą. Napadł na swoją ofiarę w przedpokoju, gdy wychodziła już do domu z pudełkiem zabawek, które kurczowo trzymała, leżąc na podłodze.

Piwowski pozostawił dwa listy: jeden dłuższy (bez daty) pisany przed kilkoma dniami, drugi — na pocztówce, pisany bezpośrednio po dokonaniu zbrodni. Poczłówka brzmi: „Zabiłem Irenkę z miłości, bo kochałem ją, ona zaś mnie nie. Żegnaj was, kochana matko, bracia i siostry”.

Bielizna na dziewczynce została porwana, przyczem lewa noga była zupełnie obnażona. Przypuszczać można, że Piwowski dopuścił się na swej ofierze dekloracji.

WYPADKI PRZESTĘPSTWA, NIESZCZĘŚCIA

WYBUCH BENZYNY I POPARZENIE TRZECH OSÓB.

Przy ul. Złotej Nr. 7/9 w pralni chemicznej i farbiarni Wiktora Markowskiego praczka, 28-letnia Helena Leszczyńska (Grocchów) piorąc ubranie w benzynie, przez nieostrożność spowodowała wybuch i pożar. Płonienie w jednej chwili ogarnęło ubranie na Leszczyńskiej. Nieszczęśliwa krzycząc przeraźliwie, wybiegła na podwórze, gdzie pośpieszyli jej na ratunek druga praczka, Magdalena Głuszynska lat 54 (Pańska 95), dozorca domu, Franciszek Kałużyński lat 63, żona jego Maria oraz dwaj pracownicy zakładu słusarskiego Raczyńskiego. Płonące ubranie ugaszono wkrótce szmatami, lecz mimo to Leszczyńska uległa ogólnemu poparzeniu, zaś druga praczka i dozorca poparzyli sobie twarz i ręce. Po opatrunku Leszczyńska Pogotowie przewieziono do szpitala Dz. Jezus. Na alarm przybyło również i pogotowie III oddziału straży ogniowej i paląc się w balji bieliznę ugasiło.

POŻAR W PROSEKTORJUM.

Przy ul. dr. Ozki w sali doświadczalnej uniwersytetu warszawskiego (gmach prosektorjum przy szpitalu Dz. Jezus) wynikł pożar prawdopodobnie wskutek połączenia się substancji chemicznych. Spłonęło urządzenie biurowe. Pożar ugasiło pogotowie III oddziału straży ogniowej.

KRWAWY EPILOG LIBACJI

Przy ul. Piekarskiej Nr. 10 w czasie libacji w mieszkaniu Feliksa Kalickiego wyznikał bójka, a następnie rozprawa nożowa, w czasie której poranieni zostali: Stanisław Szczepak (Stawki 77) i Marianna Ochnia-

ZE SPORTU

BIEG PŁYWACKI WILANÓW — WARSZAWA.

Onegdaj odbył się przy łasze wilanowskiej start dorocznego wyścigu pływackiego na dystansie Wilanów — Warszawa.

Przy deszczu i niepogodzie 87 zawodników, w tem 5 pań, rzuciło się w nurty Wisły, by walczyć o pierwszeństwo. Bieg ukończyło 62 pływaków. Pierwsze miejsce uzyskał Siwecki (A.Z.S.) w czasie 59:23; drugie miejsce zdobył Smoderk (Vars.) 59:24; trzecie — Pęciło (Polonia).

MECZ POLONJI Z POGONIA.

W nadchodzącą niedzielę o godz. 17 w Agrykoli odbędzie się mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy Polonią i Pogonią.

Tegoż dnia odbędzie się dwa mecze o mistrzostwo Ligi we Lwowie: Czarni — T.K.S. i Hasmona — Turyci oraz w Katowicach pierwszy mecz II tury rozgrywek I. F. C. — Ruch.

Termin meczu Hasmona — Warta we Lwowie — jeszcze nie wyznaczony.

REWANŻ ŁAZARSKIEGO.

W Krakowie podczas ostatnich zawodów kolarekich Cracovii, Łazarski pokonał w meczu szybkości mistrza Polski Szmidta, osiągając na ostatnie 200 mtr. czas 13 sek. W meczu parami, drużyna Łódzka Szmidt — Zybort pokonała zespół Łazarski — Zarzycki na dystansie 4 kdm.

ZAWODY STRZELECKIE W DN. 15 B. M.

Wielkie zawody strzeleckie o nagrody Państw. Instyt. Wychowania Fizycznego, które mają się odbyć w dn. 15 b. m., zapowiadają się doskonale. W dniu tym ma być zrobiony propagandowy film strzelecki. Zawodnicy winni zgłosić się dn. 15 b. m. w komisji zawodów o godz. 8 na strzelnicę przy ul. Zielonickiej (obok parku Skaryszewskiego). Komisję na powyższe zawody wyznaczyła Komenda Główna Związku Strzeleckiego.

PO MISTRZOSTWACH LEKKOATLETYCZNYCH POLSKI

Rozdanie nagród.

Po trzydniowych zawodach lekkoatletycznych o mistrzostwo Polski odbyło się uroczyste rozdanie nagród, ofiarowanych przez Państw. Inst. Wych. Fiz., zarząd PZLA i inne instytucje. Każdy z mistrzów Polski otrzymał piękny puchar.

Z RADJOSTACJI WARSZAWSKIEJ.

ŚRODA.

12.00. Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny, komunikaty P. A. T., nad program. 15.00. Komunikat gospodarczy i meteorologiczny, komunikaty P. A. T., nad Przerwa. 16.30 — 17.00. Audycja dla dzieci — p. W. Tarkiewiczówna. 17.00 — 17.15. Nad program i komunikaty. 17.15. Koncert popołudniowy. Wykonawcy: orkiestra P. R. pod dyr. J. Dworakowskiego, p. J. Bielska i p. W. Rapacki (śpiew), St. Nawrocki (akomp.). 18.35 — 18.50. Komunikaty P.A.T. 18.50 — 19.15. „Skrzynka pocztowa” — korespondencje bieżąca omówi dr. M. Stepowski. 19.15 — 19.35. Rozmaitości — wyprawie p. Lawiński. 19.35 — 19.50. Komunikat rolniczy. Uroczystości ku czci Francji z okazji święta 14 lipca. 19.50 — 20.05. Przemówienie J. E. Ambasadora p. Laroche i naczelnego Dyrektora Polskiego Radja, p. Z. Chameca. 20.05 — 20.30. Odczyt p. t. „Rola Francji w dziejach cywilizacji” — wygłosi prof. Wł. Dzwonkowski. 20.30. Koncert poświęcony muzyce francuskiej. Wykonawcy: orkiestra P. R. oraz p. Berta Crawford (śpiew), p. L. Nowacka-Ilska (fort.), p. L. Budkiewicz (wiolonczela), p. J. Ozimiński (skrzypce), p. L. Dworakowski (altówka), p. H. Gołębiowski (skrzypce), p. F. Kaszowski (kontralt), p. W. Świński (kontrabas) i prof. L. Urstein (fortepian). 22.00. Sygnał czasu, komunikaty policji, nad program, komunikaty P. A. T., komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.30 — 23.30. Transmisja muzyki tanecznej z restauracji „Rydz”

„FRASQUITA” W RADIO.

Miłośnicy operetki będą mieli sposobność usłyszenia przez radio najpiękniejszej operetki znanego kompozytora Lehara — „Frasquita” w opracowaniu radjofonicznym p. M. Makowskiej. Melodyjna i piękna, aczkolwiek niesłychanie trudna muzycznie operetka odśpiewana zostanie przed mikrofonem radjostacji warszawskiej dziś, wypełniając wieczorową audycję od godz. 20 m. 30 począwszy.

kówna (Piekarska 10). Rannych opatrzyło na miejscu Pogotowie Ratunkowe.

TRAGEDJA BEZROBOTNEJ.

24-letnia Zofia Krasnodębska, bez zajęcia, zamieszkała w domu przy ul. Pańskiej 74, usiłowała otruć się esencją octową. Pogotowie przewiezło desperatkę do szpitala na Czystem. Przyczyna targnięcia się na życie — brak pracy.

NIESZCZĘŚLIWE WYPADKI PRZY PRACY

Przy ul. Chłodnej 6 — spadł z wysokości II piętra murarz, 52-letni Kazimierz Sabelski, który doznał złamania lewej strzałki i ogólnego pośluczenia.

OBOZY LETNIE Z.R.S.S.

ROBOTNICZY - SPORTOWCY

OBSYLAJĄCIE OBOZY!

Zarząd Związku Robotn. Stow. Sport., chcąc w możliwie jaknajkrótszym czasie wyszkolić największą ilość instruktorów sportowych, organizuje w lipcu i sierpniu r. b. LETNIE OBOZY SPORTOWE, dostępne dla wszystkich robotników sportowców. Czas trwania Obozu dwa tygodnie. Obóz w takich będzie 3 — każdy na 100 ludzi i dwie zmiany dwutygodniowe:

I OBOZ W D. O. K. Nr. 1 (w Puławach). Zmiana I od 25 lipca do 7 sierpnia, zmiana Nr. II od 8 do 21 sierpnia. Należą do tego obozu województwa: Warszawskie, Lubelskie, Wołyńskie, Nowogrodzkie, Poleskie, Wileńskie, Białostockie.

II OBOZ W D. O. K. Nr. IV (w Sulejowie). Zmiana Nr. I od 15 do 28 sierpnia, zmiana Nr. II od 29 sierpnia do 13 września. Do tego obozu należą województwa: Łódzkie, Poznańskie i Pomorskie.

III OBOZ W D. O. K. Nr. V (w Żywcu). Zmiana Nr. I od 27 lipca do 9-go sierpnia, zmiana Nr. II od 10 do 23-go sierpnia. Do tego obozu należą województwa: Krakowskie, Śląskie, Kieleckie, Lwowskie, Tarnopolskie, Stanisławowski.

Przejazd z miejsca zamieszkania danego kandydata do Obozu i z Obozu — DARMO. Utrzymanie i mieszkanie w namiotach również DARMO. Program zajęć sportowych z dodatkami wykładów prowadzonych przez prelegentów Z. R. S. S. Komenda Obozu wojskowa. Instruktorzy Centralnej Szkoły Gimnastyki i Sportów z Poznania.

Do Obozu należeć może każdy robotnik sportowiec po wydelegowaniu go przez Robotniczy Klub Sportowy, Organizację Młodzieży Tow. Uniw. Robotniczego i t. d. po zbadaniu przez lekarza i przebyciu próby sprawności w tejże organizacji.

Wpisowe na Obozy, w wysokości 2 złotych (na kosztu administracyjne) wnosić należy przy zgłaszaniu kandydatów do Sekretariatów Robotniczych Sportowych Komitetów Okręgowych, według następującego planu:

- 1) Warszawa, Województwa: Wileńskie, Poleskie, Nowogrodzkie i t. p. do Warszawy, Z. R. S. S. Aleje Jerozolimskie Nr. 6 m. 3 na imię tow. Klibańskiego (urzęduje codziennie 7—9 wiecz.).
- 2) Województwa: Łódź, Poznań, Pomorze — do tow. Malinowskiego sekretarza R. S. K. O. Łódź, Rokicińska Nr. 54.
- 3) Województwa: Kraków, Śląsk, Zagłębie, Lwów do tow. Stattera Kraków, ul. Batorego 5.

Towarzyszeli dzięki Obozom będziemy mieli 600 nowych instruktorów. Obsyłaćcie Obozy letnie Z. R. S. S.

Wiadomości Nr. 9.

Księgarni Robotniczej Warszawa, Warecka 9, t. 229-70

LITERATURA PIĘKNA.

- Bałucki M. Żydówka, powieść 4.50
- Benoit P. Trędowaty Król, powieść 7.—
- Bunin J. Marja Sosnowska 4.—
- Brzeźkowski J. Asza, nowele 4.80
- Dygasieński A. Dramaty Ludzkie, nowele —.95
- Flamm P. Ja? powieść 6.—
- Haggard Rider H. Pierścien Królowej Saby, powieść 3.50
- Hergeshemer J. Tampico, powieść t. I —.95

RADIOSPRZĘT

NAJKORZYSTNIEJ SPROWADZAJĄ RUPCY SAMOLOTAMI

uproszczone formalności celne

AEROLOT

Nowy-Świat 24, tel. 9-00 i 19-88.

Ogłoszenia drobne

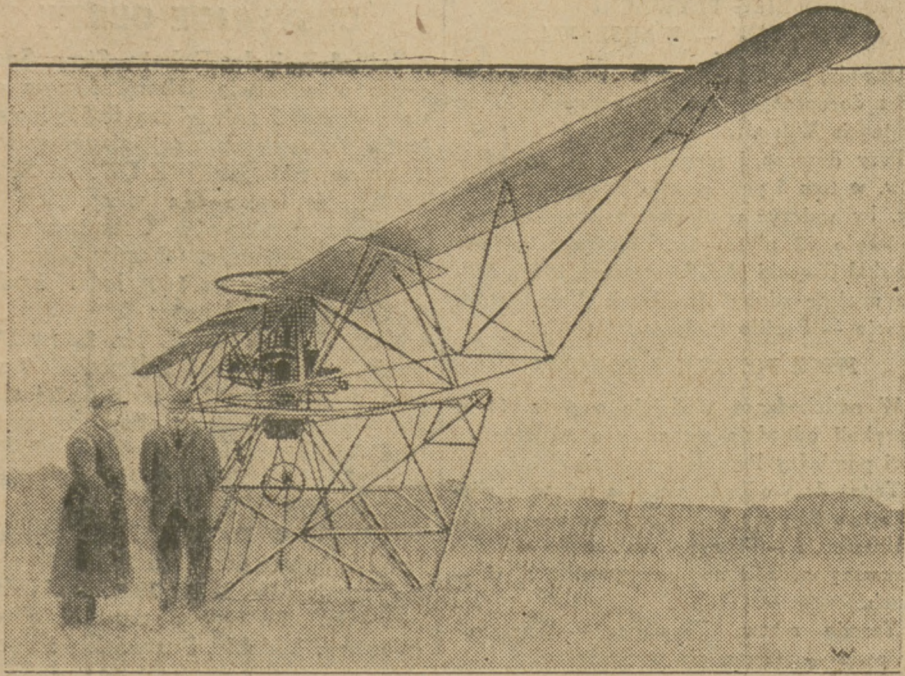
Dr. Jan Ałajin

Królewska 31.
Ch. skórne wener. (syfills — analizy krwi — analizy przy tryprze), niemoc płc. Leczenie światłem. Od 9 rano do 8½ wlecz. Niezależnym i pracującym uwzględn.

NOWOŚCI
wyszła z druku: Dr. Mieczysława KOSIŃSKIEGO Technika Migsienta Leczniczego (masaż) 69 oryginalnych ilustr. w tekście. Cena zł. 5.— w oprawie. Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Głuchota Fenomenalny wynalazek „Eufonia” — zademonstrowany specjalistom — Sami się w domu wyleczyli z przystępnego słuchu, szumu i cieknięcia z uszu — Liczne podjękowania Pouczającą broszurę wysła bezpłatnie na żądanie „Eufonia” — Liszki koło Krakowa.

AEROPLAN OBROTOWY

Znany inżynier i pilot Zaschka wynalazł nowy model aeroplanu, który wzbudził ogólne zainteresowanie. Skrzydła tego aeroplanu przez ruch obrotowy pozwalają mu wznosić się z ziemi odrazu pod kątem prostym. O-

prócz nich działa specjalny krążek, wirujący z szybkością 1400 obrotów na minutę i utrzymujący równowagę całego aeroplanu. Lot próbny aeroplanu obrotowego odbędzie się w tych dniach.

KONIEC RIKSZÓW

Parlament Birmy (na wschód od Indji) postanowił zakazać posługiwania się ludźmi, jako siłą pociągów a. Słynne „riksze” ulegną zagładzie.

Czasopisma nadesłane

W Słońcu, miesięcznik dla nauczycieli zeszyt za lipiec zawiera artykuł o Juliuszu Słowackim Stefanji Sempołowskiej.

Wyszedł z druku Nr. 3 (rok V) czasopisma „Opieka nad dzieckiem” i zawiera następujące artykuły. Prezydent Rzplitej Ignacy Mościcki — o dziecku. Dr. Gromski: „Podstawy narodowej opieki nad dzieckiem”. M. Bogdanikówna: „Wychowanie w zakładach”. W. Szumanówna: „Belgijskie zakłady rodzinne dla sierot”. Dr. St. Gutentag: „Walka z jaglicą w szkołach powszechnych w Łodzi”. Dr. Barański: „Za-

dania i obowiązki pielęgniarki na stacjach Opieki nad Matką i Dzieckiem”. Ogn. Kowalczyk: „O alkoholizmie wśród dzieci”. Dr. J. Kom: „Z psychologii dziecięcej”. A. Węgrowski: „Na ile realne”. W służbie informacyjnej i instruktorskiej. Kronika krajowa. Kronika zagraniczna. Zjazdy i konferencje.

Książki nadesłane

Wł. Orkan. Planety. Biblioteka Domu Polskiego 1927.

Antoni Lange. Pochodnie w mroku. Tamże 1927.

PĘDEM NA FALACH

Najlepszy sposób na gorąco

Z teatrów świetlnych.

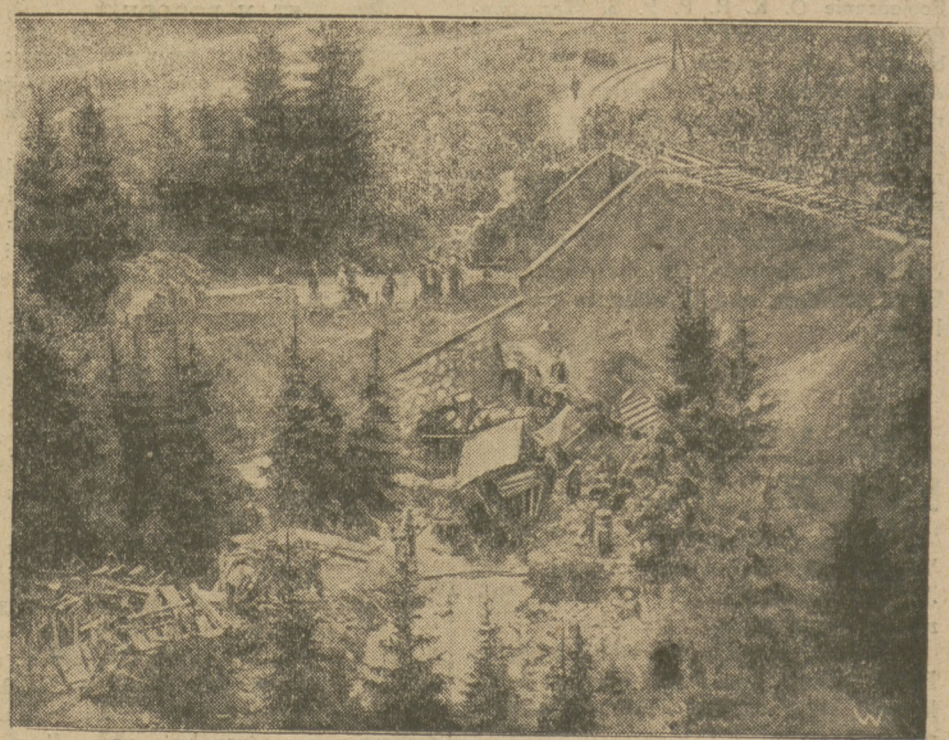
Filharmonja. „Czarny orzeł” i „Zonczka na urlopie”.
 Palace. „Tragedja małżeństwa”.
 Splendid. „Polcia flirtarka”.
 Wodewil. „Taniec wśród płomieni”.
 Colosseum. „Donzuan mimowoli” (w malej sali: Wilno w dniu Koronacji M. B. O. strobramskiej).
 Stylowy. „Lepiej się żenić”.
 Pan. „Bitwa pod Skagerak”.
 Casino. „Moralność ulicy”, według powieści Betauera.
 Corso. „Zart losu”.
 Apollo. „Postrach Singapore” i „Szlakiem zbrodni”.
 Światowid. „Dom Bankowy” (Pat i Patychon) i „Krwiożerczy krawiec”.
 Komedja. „Kobieta i hazard”.
 Miejski. „Z żaru piekieł na śnieżną szczyt”.

HUMOR ZAGRANICZNY

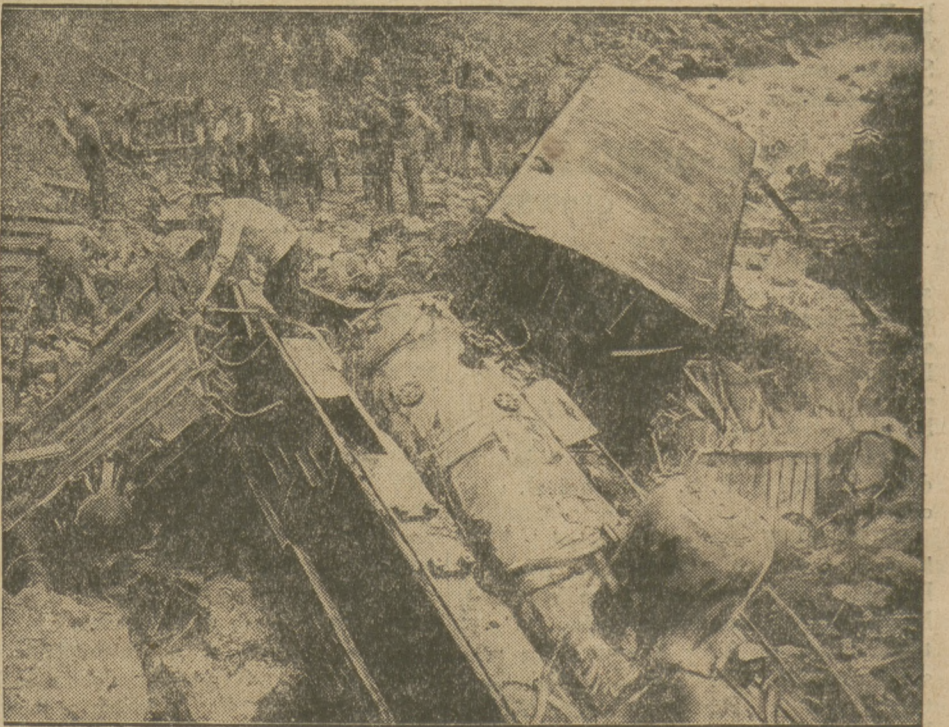

Pani: A jak z gotowaniem?
 Służąca: Umieję gotować i dobrze i źle.
 Pani ???
 Służąca: Dobrze dla gości, których chcemy mieć jeszcze raz, a źle dla tych, których mieć nie chcemy!

WIELKA KATASTROFA KOLEJOWA W HARZ

Ogólny widok miejsca katastrofy

Usuwanie szczątków rozbitego pociągu z rzeki Thumkuhlenbach

TEATR I MUZYKA

Dzisiaj w teatrach miejskich

Narodowy o 8-ej „Aktorki”

Letni o 8-ej „Królowa Biarritz”

Teatr Narodowy. Codziennie „Aktorki”.
 Teatr Letni. Codziennie „Królowa Biarritz”.
 Teatr Polski. „Panna Flute”.

Teatr Wodewil. Codziennie rewja p. t. „Zona się nie dowie”.
 Teatr Odrodzony (na Pradze). „Gwałtu, co się dzieje, czyli świat na opak”.
 Teatr „Perskie Oko”. „Zdejm koszulkę”.
 Teatr „Eldorado”. „Wojna z żonami”.
 Teatr „Olimpia”. „Tu znajdziesz męża”.
 Dolina Szwajcarska. Dzisiaj koncert orkiestry Sielskiego z udziałem tenorzysty M. Saleckiego, który odśpiewa arję z „Haliki” i pieśni polskie, tudzież doskonałego baletu Wysockiej.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

NASZ ODCINEK POWIEŚCIOWY.

ŚMIERĆ MILJONERA

przez G. D. H. Cole i Margaret Cole

(autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny).

W Ameryce nie byliśmy zupełnie pozbawieni przyjaciół. Znajdował się tam stary przyjaciel ojca, który przed wielu laty osiedlił się w stanie Colorado — i powodziło mu się dobrze. Poprzednio już namawiał ojca, aby do niego przyjechał, ale rodzice nie chcieli opuścić dziadka i babki. Ale teraz już nas nie trzymało w Anglii. Wobec tego, ojciec napisał do Jima Merritta, że chciałby przyjechać do Stanów i poprosił go o pożyczanie pieniędzy na drogę. W odpowiedzi na to, otrzymał list, w którym było więcej pieniędzy, niż potrzebowaliśmy — wraz z zapewnieniem gorącego przyjęcia i wyszukania dobrze płatnej posady. Pojechalśmy do Merritta. Okazało się, że stał się on jednym z najbogatszych ludzi w Colorado. Ojciec mówił potem, że nie śmiały nigdy zwrócić się do niego — gdyby wiedział, że podniósł się tak w hierarchji społecznej. Miał on nadzór nad całą grupą kopalni, oraz wielki dom w jednym ze swoich przedsiębiorstw — gdzie zamieszkał na początku. Przyjął ojca odrazu na stanowisko wicedyrektora w jednej ze swych kopalni, a mnie — na jego pomocnika, abym nauczył się technicznej strony tej roboty. Merritt przyrzekł, że ułatwi mi przyszłość, o ile będę pilnie pracował. Stary Merritt był dziwnym człowiekiem! Nie ożenił się i mieszkał zupełnie samotnie w paru pokojach swego olbrzymiego domu, z jednym służącym. Dla nas był bardzo uprzejmy, ale wobec robotników zachowywał się, jak djabeł — i chciał, aby ojciec nie miał dla nich litości. Ojciec kłócił się z nim o to często —

i ciągle groził, że rzuci swoją posadę. Ale nie zrobił tego; przypuszczam, że przez wzgląd na mnie.

Wszyscy prawie miejscowi górnicy byli imigrantami. Znajdowali się wśród nich Irlandzcy, Anglicy i Walijscy, ale większość stanowili przybysze ze wschodniej Europy, przeważnie Słowianie. Warunki ich życia były bardzo ciężkie — a przytem ciągle zdarzały się katastrofy w kopalni. Fakt, iż co jakiś czas ginęło pod ziemią kilku robotników, przyjmowany był, jak coś zupełnie naturalnego. Stary Merritt nie pozwalał na istnienie jakichkolwiek związków zawodowych w jego kopalniach. Wyrzucał z posady organizatorów związkowych. Ale po pewnym czasie związki utorowały sobie drogę i po cichu zorganizowały robotników. Wtedy rozpoczęto strajk. Merritt miał na swoje usługi oddział żołnierzy z karabinami — i próbował siłą zmusić robotników do pracy. Ojciec mój stanął po stronie robotników — i okropnie pokłócił się z Merritem. Niebawem doszło w kopalni do czegoś w rodzaju wojny domowej. Żołnierze zabili paru przywódców górników, a robotnicy — mszcząc się za to — rzucili się na jeden z szybów i zniszczyli go. Ojciec został zastrzelony; gdy starał się doprowadzić do zgody między dwiema walczącymi stronami. Robotnicy stracili w nim wiernego przyjaciela. Zabił go jakiś obcy przybysz z innej kopalni.

Było to w 5 lat po naszym wyjeździe z Anglii. Miałem lat 20, gdy zostałem sam na świecie. Byłem śmiertelnie oburzony na starego Merritta, którego czyniłem odpowiedzialnym za śmierć mego ojca. Był on rzeczywiście wstrząśnięty tym faktem i ofiarował się urządzić mu wspaniały pogrzeb, ale ja nie chciałem się na to zgodzić. Robotnicy sami pochowali ciało zmarłego. Wtedy stary Merritt posłał po mnie i prosił, abym z nim zamieszkał jako jego spadkobierca. Rzuciłem mu w twarz, że nie chcę jego pieniędzy — i że nie będę miał z nim nic wspólnego. Próbował mnie przekonać, ale ja oświadczyłem, że uważam go za mordercę mego ojca.

W czasie, gdy pracowałem w kopalni — nauczyłem się dość dużo z zakresu inżynierji kopalnianej — i poczułem, że mogę już

stanąć o własnych siłach. Ojciec zaoszczędził trochę pieniędzy i mogłem sobie pozwolić na to, a by rozejrzeć się nieco po świecie. Pojechałem do Meksyku. Po pewnym czasie otrzymałem posadę zarządzającą wielką kopalnią, którą eksploatował syndykat nowojorski. Gdy miałem lat 25, zarządzałem całą grupą kopalni, będących własnością syndykatu — i powodziło mi się bardzo dobrze. Była to ciężka praca, ale miałem pewną swobodę działania i postarałem się, aby warunki w kopalni były lepsze, niż gdzieindziej. Przypuszczałem, że już osiedliłem się tam na stałe.

Aż tu, pewnego dnia, nadeszła niespodziewana wiadomość. Stary Merritt zmarł w Colorado. Nie komunikowałem się z nim wcale po naszej utarczce, którą spowodowała śmierć mego ojca. Ale jak okazało się, zapisał mi cały majątek. Nie miał żadnego krewnego — i przypuszczam, że czynem tym chciał okupić wyrzuty sumienia. Zostawił mi od czterech do pięciu milionów dolarów. Już przedtem powodziło mi się dość dobrze, ale w tym momencie stałem się nagle bogaczem.

A jednak — wzięwszy wszystko pod uwagę — pieniądze nie przyniosły mi szczęścia. Rzuciłem stanowisko w Meksyku, gdzie byłem mi względnie dobrze — i pojechałem do Nowego Yorku. Byłem obecnie sam wielkim właścicielem kopalni; wszedłem w porozumienie z syndykatem, dla którego pracowałem — i przyłączyłem do niego kopalnię starego Merritta. W parę lat później zostałem prezesem zarządu.

Przez pewien czas udawało mi się wszystko. Zaczęłem spekulować; z moich 5 milionów zrobiło się 10, 20 — zdaje mi się, że wkońcu suma ta doszła do 30 milionów. Wszystko, do czego się tylko brałem — szło zgodnie z moim życzeniem. Nie miałem jednak żadnych wygórowanych ambicji. Gdy uświadomiłem sobie, że mam dosyć pieniędzy — wystąpiłem z syndykatu, umieściłem pieniądze w bezpiecznych lokatach i zacząłem spędzić próżniaczę życie.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.